

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः
 पशवः पशून्वाव रुन्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति
 छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति
 तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
 वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्थस्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमप
 गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्थस्यादिति सर्वाणि
 तस्यानुद्भूत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो
 यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्ध्या योऽग्नेर्देवताया
 एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्ध्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि
 भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत
 छन्दांसि यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यृचमन्तुमां कुर्याच्छन्दांस्येव
 यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति
 यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयत्यृचा स्तोमं
 समर्धयेति (३)

आह॒ समृ॑द्धौ च॒तुर्भि॑र॒भि॒मा द॑त्ते च॒त्वारि॒ छन्दा॑सि॒
 छन्दा॑भिरे॒व दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह॒ प्रसू॑त्या
 अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ स वेणुं॑ प्रावि॑श॒त्स ए॒तामृ॑तिम॒नु
 सम॑च॒रद्द्वे॒णौः सु॒षिर॑ꣳ सु॒षिरा॑भिर्भवति स॒योनि॑त्वाय॒
 स यत्र॑य॒त्राव॑स॒त्तत्कृ॑ष्णम॒भवत्क॑ल्मा॒षी भ॑वति रू॒पसं॑मृद्ध्या
 उ॒भय॑तः॒क्ष्णूर्भव॑ती॒तश्चा॒मुत॑श्चा॒र्कस्या॑व॒रुद्धौ॑ व्याम॒मात्री भ॑वत्ये॒ताव॑द्वै
 पुरु॑षे वी॒र्यं वी॒र्यस॑म्मि॒ताऽप॑रि॒मिता भ॑वत्य॒परि॑मित॒स्याव॑रुद्धौ॒ यो
 वन॑स्पती॒नाम्फ॑ल॒ग्रहिः॑ स ए॒षां वी॒र्या॑वा॒न्फ॒लग्र॑हिर्वेणु॒र्वेण॑वी भ॑वति
 वी॒र्य॑स्याव॒रुद्धौ॑॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च॥ [१]

व्यृ॒द्धं वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यत॑ इ॒माम॑गृ॒भ्णत्र॑श॒नामृ॑तस्य
 द॑त्ते य॒जुष्कृत्यै॑ य॒ज्ञस्य॑ समृ॑द्धौ प्र॒तूर्त॑ वा॒जि॒न्ना द्र॑वेत्य॒श्वम॑भि
 द॑धाति रू॒पमे॒वास्यै॑त॒न्महि॑मानं व्याच॑ष्टे यु॒ञ्जाथा॑ꣳ रा॒संभं॑ यु॒वमि॑ति
 गर्द॑भम॒सत्ये॒व गर्द॑भं प्र॒तिष्ठा॑पयति॒ तस्मा॑द॒श्वाद्गर्द॑भोऽस॒त्तरो॒
 योगे॑योगे त॒वस्तर॑मित्या॒ह (५)

योगे॑योग ए॒वैनं॑ यु॒क्ते वा॒जेवा॑जे ह॒वाम॑ह॒ इत्या॑हान्नं वै
 वा॒जोऽन्न॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे स॒खाय॑ इन्द्र॑मू॒तय॑ इत्या॑हेन्द्रि॒यमे॒वाव॑
 रु॒न्धेऽग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ तं प्र॑जाप॒तिर॒न्ववि॑न्द॒त्प्राजा॑प॒त्योऽश्वो॑-
 ऽश्वे॑न॒ सम्भ॑र॒त्यनु॑वित्त्यै पा॒पव॑स्य॒सं वा ए॒तत्क्रि॑यते॒ यच्छे॑य॒सा च॒

पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वाद्भद्रभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै
तस्माच्छ्रेयाः सम्पापीयान्श्चादन्वैति बहुर्वै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव
खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्र्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह
वज्रैणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह
रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह
पूषा वा अध्वनाः सन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष
यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानाः समभरन्मृथिव्याः
सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायंतनमेवैनं देवताभिः
सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः
सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निं
पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप तिष्ठते साक्षादेव
प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम
इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्य वाज्यध्वन आक्रम्य
वाजिन्युथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा
क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्ते

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहैभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः
 समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वो
 दद्विरन्यतोदज्यो भूयाल्लौमभिरुभयादज्यो यं द्विष्यात्तमधस्पदं
 ध्यायेद्वज्रैणैवैनं स्तृणुते॥१०॥

आह पापीयान्ब्राह्मणं येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या
 अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र
 वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रतितिष्ठन्तीः
 पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं
 प्रजास्तस्मादप उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं
 जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव
 जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति
 जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
 प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याह सर्वं ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा
 वयंसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै स्वदयति
 सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्षि वचंसा घृतेनेत्याह
 तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वदत्यरक्षसेत्याह

रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै मर्य॑श्रीः स्पृ॒ह्यद्व॑र्णो अ॒ग्निरि॒त्याहा॒प॒चितिमे॒वास्मि॑न्दधा॒त॒य ए॒वं (१३)

वेद॒ मन॑सा॒ त्वै तामा॑प्तुम॒र॒हति॒ याम॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्नावा॑हुतिं जु॒होति॒ मन॑स्वती॒भ्यां जु॒होत्या॑हु॒त्योरा॑स्यै द्वा॒भ्यां प्र॑ति॒ष्ठित्यै॒ यज्ञ॑मुखेयं॒ज्ञ॑मुखे॒ वै क्रि॒यमा॑णे य॒ज्ञः र॒क्षांसि॑ जिघा॑सन्त्ये॒तर॒हि खलु॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञ॒मुखं य॒र॒ह्येन॑दाहु॒तिर॑श्नुते परि॑ लिखति॒ रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै तिसृ॑भिः परि॑ लिखति त्रि॒वृद्वा अ॒ग्निर्या॑वाने॒वाग्नि॑स्तस्मा॒द्रक्षा॑स्य॒प॒ हन्ति॑ (१४)

गा॒य॒त्रि॒या परि॑ लिखति॒ तेजो॒ वै गा॑य॒त्री तेज॑सै॒वैनं॒ परि॑ गृ॒ह्णाति॒ त्रि॒ष्टुभा॒ परि॑ लिखतीन्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॒येणै॒वैनं॒ परि॑ गृ॒ह्णात्यनु॑ष्टुभा॒ परि॑ लिखत्यनु॑ष्टुप्सर्वा॒णि छ॒न्दांसि॑ परि॒भूः पर्या॑स्यै मध्य॒तोऽनु॑ष्टुभा॒ वाग्वा अ॑नु॒ष्टुप्स॑स्मा॒न्मध्य॒तो वा॒चा व॑दामो गा॒य॒त्रि॒या प्र॑थ॒मया॒ परि॑ लिखत्यथा॑नु॒ष्टुभाथ॑ त्रि॒ष्टुभा॒ तेजो॒ वै गा॑य॒त्री य॒ज्ञोऽनु॑ष्टुगिन्द्रि॒यं त्रि॒ष्टुप्तेज॑सा चै॒वेन्द्रि॒येण॑ चोभ॒यतो॑ य॒ज्ञं परि॑ गृ॒ह्णाति॥ (१५)

अ॒न्योऽध्व॑र्युर्म॒हान्भव॑ति त्रि॒ष्टुभा॒ तेजो॒ वै गा॑य॒त्री त्रयो॑दश च॥ [३]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इति॑ खनति॒ प्रसू॑त्या॒ अथो॑ धूममे॒वैतेन॑ जनयति॒ ज्योति॑ष्मन्तं त्वाग्ने॒ सुप्र॑ती॒क॒मित्या॑ह॒ ज्योति॑रे॒वैतेन॑ जनयति॒ सोऽग्नि॑र्जा॒तः प्र॒जाः शुचा॑र्पय॒त्तं दे॒वा

अर्धर्चेनाशमयञ्छिवं प्रजाभ्योऽहिः सन्तमित्याह प्रजाभ्यं
 एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति
 पुष्करपूर्णमा (१६)

हरत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपूर्णं रूपेणैवैनदा
 हरति पुष्करपूर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपूर्णं
 सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै
 कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा
 सम्भरेद्वाग्यान्पशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव
 पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः
 पशवः कनीयाः सः शुचा ह्युता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं
 कृष्णाजिनं च पुष्करपूर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ
 पुष्करपूर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत
 तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्न इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यत्तेनैवैनं सम्भरति त्वामग्ने
 पुष्करादधीत्याह पुष्करपूर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा
 दध्यङ्गुषिरित्याह दध्यङ्गा आथर्वणस्तेजस्व्यासीत्तेज एवास्मिन्दधाति
 तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव

गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभीं राजन्यस्य त्रैष्टुभो
 हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्थस्यादित्युभयीभिस्तस्य
 सम्भरेत्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः
 सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तः सम्भरति
 सीदं होतरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति
 मनुष्यान्थ्सः सीदस्वेति वयांसि जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे
 अहामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै सः सन्नान्न जनयति॥ (२०)

ऐव पुशूनिर्ति गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च॥ [४]

क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनन्त्यप उप सृजत्यापो
 वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचः शमयति सं ते वायुर्मातरिश्वा
 दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनेवास्यै प्राणः सं दधाति सं
 ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि
 वर्षडस्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति
 तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञः हन्युर्वडित्याह
 परोक्षमेव वर्षट्करोति नास्य यातयामा वर्षट्कारो भवति न
 यज्ञः रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप
 नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः

प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद
 वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ षु णं ऊतय इति
 सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति
 द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहा
 चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति
 प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्वा इत्याहौषधयो वा अस्य
 मातरस्ताभ्य एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीङ्मङ्ग इति गर्दभ
 आ सादयति (२४)

सं नह्यत्येवैनमेतया स्थेमे गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः
 पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्
 ह्येनेनार्कः सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः
 सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा
 एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य
 इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह
 मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं
 मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतुं वाजी
 कनिक्रददित्याह वाजी ह्येष नानन्दद्रासभः पत्वेति (२६)

आह॒ रासं॑भ॒ इति॒ ह्येत॑मृष॒योऽव॑द॒न्भर॑न्त्र॒ग्निं पु॑री॒ष्यमित्या॑हा॒ग्निः
 ह्येष॑ भ॒रति॒ मा पा॑द्यायुषः॒ पुरेत्या॑हायु॒रेवास्मि॑न्दधाति॒ तस्मा॑द्भ॒र्दभः॑
 सर्व॑मायु॒रेति॒ तस्मा॑द्भ॒र्दभे॑ पु॒रायु॑षः प्र॒मीते॑ बिभ्यति॒ वृषा॑ग्निं
 वृष॑ण॒म्भर॑न्त्रित्या॒ह वृषा॑ ह्येष॑ वृषा॒ग्निर॒पां गर्भ॑म् (२७)

स॒मु॒द्रिय॑मित्या॒हापा॑ः ह्येष॑ गर्भो॒ यद्ग्निर॑ग्न आ या॒हि
 वी॒तय॑ इति॒ वा इ॒मौ लो॒कौ व्यै॑ताम॒ग्न आ या॑हि वी॒तय॑ इति॒
 यदा॑हानयो॒र्लोकयो॑र्वी॒त्यै प्र॑च्युतो॒ वा ए॒ष आ॒यत॑ना॒दगतः॑ प्रति॒ष्ठाः
 स ए॒तर्ह्य॑ध्व॒र्यु च॒ यज॑मानं च ध्यायत्यृ॒तः स॒त्यमि॒त्याहे॑यं वा
 ऋ॒तम॒सौ (२८)

स॒त्यम॒नयो॑रे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति॒ नार्ति॑मा॒र्च्छत्य॑ध्व॒र्युर्न यज॑मानो
 वरु॑णो॒ वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्येति॒ यद्ग्निरु॑प॒नद्ध॑ ओष॑धयः॒ प्रति॑
 गृ॒हीता॒ग्निमे॑तमित्या॒ह शान्त्यै॑ व्यस्यन्वि॒श्वा अ॑म॒तीर॑रा॒तीरि॒त्याह॑
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै नि॒षीद॑न्त्रो॒ अप॑ दुर्म॒तिः ह॑न॒दित्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्या॒
 ओष॑धयः॒ प्रति॑ मोदध्वम्॥ (२९)

अ॒स्त्वनु॑ष्टु॒बसि॑ सादय॒त्यारू॑ढः प॒त्वेति॒ गर्भ॑म॒सौ मो॑दध्वं॒ द्विच॑त्वारि॒शच॑॥ [५]

ए॒नमि॒त्याहौ॑ष॒धयो॒ वा अ॒ग्नेर्भा॑ग॒धेयं॑ ताभि॒रेवैन॑ः॒ सम॑र्धयति॒ पुष्पा॑वतीः सु॒पिप्प॒ला इ॒त्याह॑ तस्मा॒दोष॑धयः
 फ॒लं गृ॒ह्णन्त्य॑यं वो गर्भं ऋ॒त्वि॒र्यः प्र॒ब्रः स॒धस्थ॑मास॒ददित्या॑ह॒ याभ्यं॑ ए॒वैनं॑ प्र॒च्याव॑र्यति॒ तास्वे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति॒
 द्वाभ्या॑मु॒पाव॑हरति॒ प्रति॑ष्ठित्यै (०)॥ [६]

वा॒रु॒णो वा अ॒ग्निरु॑प॒नद्धो॒ वि पा॒ज॒सेति॒ वि स्र॑सयति

सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृजत्यप उप
 सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः शमयति तिसृभिरुप
 सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः शमयति मित्रः
 सः सृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनः सः सृजति शान्त्यै यद्भाम्याणाम्पात्राणां कपालैः
 सः सृजेद्भाम्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः सः सृजत्येतानि
 वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः सः सृजति
 धृत्या अथो शंत्वायाजलोमैः सः सृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया
 तनूर्यदजा प्रिययैवैनं तनुवा सः सृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य
 लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञः सः सृजति रुद्राः
 सम्भृत्य पृथिवीमित्याहैता वा एतं देवता अग्ने सम्भरं ताभिरेवैनः
 सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो
 यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छत्यन्वन्यैर्मन्त्रयते
 मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्यै
 छन्दाभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवैनं करोति यजुषा
 बिलं करोति व्यावृत्त्या इयतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन
 सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति

पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभिचरतः
 कुर्यात्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय
 सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवैनां प्रतिष्ठापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्त एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिरं
 एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त
 शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः
 सयोनित्वायादितिस्वेत्याहेयं वा अदितिर्दित्यैवादित्यां
 खनत्यस्या अक्रूरङ्गाराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा
 पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतां पत्नयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्वेत्याह
 विद्या वै धिषणा विद्याभिरेवैनामभीन्दे ग्रास्वेत्याह छन्दांसि वै
 ग्राश्छन्दोभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो
 होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्भिः पचति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य
 सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा
 सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमा
 पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती
 भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्रमनाच्छृणुमा
 च्छृणत्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणत्ति परमं वा एतत्पयो यदजक्षीरं
 परमेणैवैनाम्पयसा च्छृणत्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृणत्ति
 छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दाऽस्या च्छृणत्ति॥ (३८)

आह देवानां वै पत्नीः पृणैषा पद्व॥ [८]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषां
 अमेध्यं पुरुषशीर्षममेध्यैरेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा
 हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं
 वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षं संस्रधा वितृण्णां वल्मीकवपां
 प्रति नि दधाति स्रष्ट वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैनथ्समर्धयति
 मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परिं
 गायति यमादेवैनद्वृद्धे तिसृभिः परिं गायति त्रयं इमे लोका एभ्य
 एवैनलोकेभ्यो वृद्धे तस्माद्गायते न देयज्ञाथा हि तद्वृद्धेऽग्निभ्यः पशूना
 लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुन्धे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा
 अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेद्यज्ञवेशसं कुर्याद्यत्संस्थापयेद्य
 शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुन्धे यत्पर्यग्निकृतानुत्सृज

शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन सः स्थापयति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत् स
 रिरिचानोऽमन्यत् स एता आप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो
 भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः
 प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः
 पशून्नेवाव रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ
 चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य (४२)

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो
 रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव
 वैश्वानरमव रुन्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः
 समास्त्वाग्र ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समाभिरेवाग्निं वर्धयति (४३)

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या
 इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना
 मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं तमसस्पर्शित्याह
 पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ
 वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति
 न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते

ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

षड्भिर्दीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेन दीक्षयति
सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवेन दीक्षयति विश्वे
देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां
वागुत्तमैकस्मादक्षरादनां सप्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनांसं
तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजा-
पतिः (४५)

प्रजापतेरात्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै यदर्चिषि प्रवृश्याद्भूतमव रुन्धीत
यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्धे भविष्यद्धि
भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा
एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमार्च्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याह ब्रह्म वै मित्रो
ब्रह्मन्नेवेनां प्रतिष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते
यदि भिद्येत तैरेव कपालैः स सृजेत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः
स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स

ए॒व तस्य॑ स्या॒दतो॒ ह्येष॑ स॒म्भवंत्येष॑ वै स्व॒यम्भू॑र्नाम॒ भवंत्ये॒व
यं का॒मये॑त् भ्रातृ॒व्यमस्मै॑ जनये॒यमित्य॒न्यत॒स्तस्या॑ह॒त्याव॑
दध्या॒त्साक्षा॑दे॒वास्मै॑ भ्रातृ॒व्यं जन॑यत्य॒म्बरी॑षा॒दन्न॑का॒मस्या॑व॑
दध्या॒दम्ब॑री॒षे वा अन्न॑मि॒रय॑ते स॒योन्ये॒वान्न॑म् (४८)

अ॒व रु॒न्धे मु॒ञ्जान॑व॒ दधा॒त्यूर्ग्वै मु॒ञ्जा ऊ॒र्जमे॒वास्मा॑ अपि॑
दधा॒त्यग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त् स कु॒मुक॑म्प्रावि॒शत् कु॒मुक॑म॒व दधा॑ति
यदे॒वास्य॑ तत्र॒ न्यक्तं॑ तदे॒वाव॑ रु॒न्ध आ॒ज्येन॑ सं यौ॒त्येत॒द्वा अ॒ग्नेः
प्रि॒यं धाम॑ यदा॒ज्यं प्रि॒येणै॒वैनं॑ धा॒म्ना स॒मर्ध॑यत्यथो तेज॑सा (४९)

वैक॑कती॒मा द॑धाति॒ भा ए॒वाव॑ रु॒न्धे श॒मीम॒यीमा॑ द॑धाति॒ शान्त्यै॑
सी॒द त्वं मा॒तुर॒स्या उ॒पस्थ॑ इति॑ ति॒सृभि॑र्जा॒तमु॒प तिष्ठ॑ते त्रयं॑ इ॒मे
लो॒का ए॒ष्वेव॑ लो॒केष्वा॒विदं॑ गच्छ॒त्यथो॑ प्रा॒णाने॒वात्म॑न्य॒त्ते॥ (५०)

प्र॒जाप॑तिर॒न्नच्छे॒त्स्वामे॒वान्नं॑ तेज॑सा चतु॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [१०]

न हं स्म॒ वै पु॒राग्निर॑प॒रशु॑वृ॒क्णं द॑हति॒ तद॑स्मै
प्रयो॒ग ए॒वर्षि॑र॒स्वद॒यद्य॑द॒ग्ने या॒नि का॒नि चेति॑ स॒मिध॒मा
द॑धा॒त्यप॑र॒शुवृ॒क्णमे॒वास्मै॑ स्व॒दय॑ति॒ सर्व॑म॒स्मै स्व॑दते॒ य ए॒वं
वेदो॑दु॒म्बरी॒मा द॑धा॒त्यूर्ग्वै उ॑दु॒म्बर॑ ऊ॒र्जमे॒वास्मा॑ अपि॑ दधाति
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृ॒जत् त॑ सृष्ट॑ र॒क्षांसि॑ (५१)

अ॒जि॒घा॒स॒न्त्स ए॒तद्रा॑क्षो॒घ्नम॑पश्य॒त्तेन॑ वै स र॒क्षास्य॑पा॒हत॑
यद्रा॑क्षो॒घ्नं भ॑व॒त्यग्ने॒रेव॑ तेन॑ जा॒ताद्र॑क्षा॒स्यप॑ ह॒न्त्याश्व॑त्थी॒मा

दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सशितम्मे
ब्रह्मोर्देषाम्बाहू अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रं सः शयति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो
राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं तस्माद्राजन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं
राजन्यम्मृत्युर्वा एष यदग्निर्मृतं हिरण्यं रुक्ममन्तरं
प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो
भवत्येकविंशतिर्वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय
इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरैति
निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी
भवन्ति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते
प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा
अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा
अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते
कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवेनं
ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं शिष्यं भवति षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामं संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै
मुञ्जा ऊर्जैवेनं समर्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवैक्षते

रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह
सुवर्गमेवेनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाङ्गस्योदम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः।
वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्।
घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा
सप्ते प्रदिशः सचन्ताऽस्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि
वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्ट्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णं बरुहिः
सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः
सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा
विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवषः
शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
मुखं यज्ञानामभि सविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वाऽ
सरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदना
वाम्मिमाना होतारा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आदित्यैर्नो भारती
वष्टु यज्ञः सरस्वती सह रुद्रेर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सजोषा
यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्ता त्वष्टा वीरं देवकामं जजान त्वष्टुर्वा

जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वम्भुवनं जजान ब्रह्मोः कर्तारमिह यक्षि होतः।
 अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवाः ऋतुशः पार्थ एतु।
 वनस्पतिर्देवलोकम्प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत्।
 प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने।
 स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निर्द्वा वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१२]

विष्णुमुखा अन्नपते यावती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्म जज्ञानः स्वयमातृणामेषां वै
 पशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादश॥ [१३] विष्णुमुखा अपचितिमान् वि वा एतावग्ने तव स्वयमातृणां विपूचीनानि
 गायत्री चतुः षष्टिः॥६४॥ विष्णुमुखास्तनुवै भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्यमभ्यजयन्
यद्विष्णुक्रमान्क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननप
जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी
त्रैष्टुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाँल्लोकान्
यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः (१)

पराङ्मेतयान्वैदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं
धामावारुन्ध यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुन्ध ईश्वरो वा
एष पराङ्मदधो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते चत्वारि
छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य
तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु
पर्यावर्तते शुनःशेषमाजीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां वारुणीमपश्यत्तया
वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य
उखाम्प्रतिमुश्चत उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहाऽऽत्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुश्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येनं हरति

ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा
वाञ्छन्वित्याह विशैवैनं समर्धयत्यस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रयेत्याह
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकर्यं कामयेत राष्ट्रं स्यादिति तम्मनसा
ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैनं समानानां
करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति
ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति
चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा
छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैनं समानानां करोति सद्धती (५)

भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै
वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्रेः प्रियं धामावारुन्धाग्रेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्ध
एकादशम्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन वै देवा
अस्मिँल्लोक आर्ध्रुवञ्छन्दोभिरमुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं
यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव
तैर्लोकमभि जयति पूर्वेद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगे-
ऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे
तस्माद्यायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टीं करोति वाचं यच्छति
यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽभ्येतयां भवति सद्ब्रत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नं
प्र यच्छत्यनमीवस्य शुष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वावैतदाह
प्र प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद
इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्त उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह
प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं
चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि
छन्दांसि छन्दोभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा वर्ष्मैवैनं समानानां करोति सद्ब्रती भवति सत्त्वमेवैनं
गमयति प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिंनस्ति यं
हिंनस्ति मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति
रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह
रक्षंसामपहत्या अनंसा वहन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति
तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवति य एवं वेद समिधाऽग्निं दुवस्यतेति
घृतानुषित्तामवसिते समिधमा दधाति यथातिथय आगताय
सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्वायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो
हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र

वैशयत्यप्सु योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र
वैशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं
वपति योऽप्सु भस्मं प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति
ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून्
वपति योऽप्सु भस्मं प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति
प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे
समैन्धत ताभिरेवैनं स समिन्द्रे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते
बोधयत्येवैनन्तस्मात्सुत्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते
तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावन्ती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै
यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैनं स चिनुते-
ऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं
चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं
हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य
रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा

प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञानं एव
संज्ञानं ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सुहास्तान्ते वियती अंब्रूतामस्त्वेव
नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात्त
ऊषा अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि
कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयं
सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्ध्याग्नेरेवैतेन
प्रियं धामाव रुन्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः
प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः
सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंवीयन्त ते
द्वे पुरस्तात्समीची उपादधत् द्वे (१७)

पश्चात्समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची
उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै
छन्दांसि पशूनेवास्मै समीची दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रीऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पूणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते
प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठा
गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद

पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
यज्ञमेव पशूनव रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रय इमे
लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा
वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति
तस्मान्मा५ सेनास्थि छन्नन्न दुश्कर्मा भवति य एवं वेद पञ्च चितयो
भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अद्यवसाययति ह्येतद्विश्वमित्रस्यादधत् द्वे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखाया५ समितमिति
चतसृभिः सं नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा
अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनौ तनुवा स५ शास्ति समितमित्याह
तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्र५ समेति यथ्संन्युष्य विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं
व्येत्यृतुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेव पुत्रं पृथिवी
पुरीष्यमित्याहर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या
शिक्यमा दत्ते स्वदयत्येवैनन्नैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्त्रस्तुषपक्वा भवन्ति
निर्ऋत्यै वा एतद्भागधेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्ण५ रूपेणैव
निर्ऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिग्स्वायामेव दिशि निर्ऋतिं निरवदयते स्वकृतं
इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋत्या आयतनं स्व एवायतने
निर्ऋतिं निरवदयते शिक्वामभ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पार्शः
साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै
पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमव यजते पराचीरुपं (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुदतेऽप्रतीक्षमा
यन्ति निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै मार्जयित्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय
गार्हपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चरित्वा पूता
दैवलोकमुपावर्तन्त एकयोपं तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं दधति
निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसु प्रजयैवैनं
पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवेनं
वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं
वीर्येणैवेनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां
पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि
व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय
यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्भवेन कृषति षड्वा

ऋतव॑ ऋतुभि॑रेवैन॑ कृषति॑ यद्वा॑दशग॒वेन॑ संव॒त्सरे॑णैवेयं॑ वा
अ॒ग्रेर॑तिदा॒हाद॑बिभे॒त्सैतद्वि॑गुणम॑पश्यत्कृष्टं॑ चाकृष्टं॑ च॒ ततो॑ वा इ॒मां
नात्य॑दहृद्यत्कृष्टं॑ चाकृष्टं॑ च (२६)

भव॑त्यस्या अन॑तिदाहाय द्विगुणं॑ त्वा अ॒ग्निमु॑द्यन्तुम॒र्हतीत्या॑हु॒र्यत्
चाकृष्टं॑ च॒ भव॑त्य॒ग्रेरु॑द्यत्या ए॒ताव॑न्तो॒ वै प॒शवो॑ द्विपाद॑श्च
चतु॑ष्पादश्च॒ तान् यत्प्राच॑ उ॒त्सृजे॑द्बु॒द्रायापि॑ दध्या॒द्यदक्षि॑णा
पि॒तृभ्यो॑ नि धु॒वेद्यत्प्र॑तीचो रक्षा॑सि ह॒न्युरु॑दीच॒ उ॒त्सृज॑त्येषा॒ वै
दे॒वमनु॑ष्याणा॑ शान्ता॒ दिक् (२७)

तामे॒वैनान॑नू॒त्सृज॑त्यथो॒ खल्वि॑मां दि॒शमु॑त्सृज॒त्यसौ॑ वा
आ॑दि॒त्यः प्रा॒णः प्रा॒णमे॒वैनान॑नू॒त्सृज॑ति दक्षि॒णा प॒र्याव॑र्तन्ते॒ स्वमे॒व
वीर्य॑मनु॒ प॒र्याव॑र्तन्ते॒ तस्मा॑द्वक्षि॒णोऽर्ध॑ आ॒त्मनो॑ वीर्या॑वत्तरोऽथो॒
आ॑दि॒त्यस्यै॒वावृ॑तमनु॒ प॒र्याव॑र्तन्ते॒ तस्मा॑त्परा॑श्चः प॒शवो॑ वि ति॑ष्ठन्ते
प्र॒त्यं च॒ आ व॑र्तन्ते ति॒स्रस्ति॑स्रः सीताः॑ (२८)

कृष॑ति॒ त्रिवृ॑तमे॒व य॑ज्ञमुखे॒ वि या॑तय॒त्योष॑धीर्वपति॒
ब्रह्म॑णान्नमव॑ रुन्धे॒ऽर्केऽर्क॑श्चीयते॒ चतु॑र्दशभिर्वपति॒ सप्त॑
ग्राम्या॑ ओष॑धयः सप्तार॒ण्या उ॒भयी॑षामवरु॒द्ध्या अन्न॑स्यान्नस्य
वप॒त्यन्न॑स्यान्नस्यावरु॒द्धौ कृ॑ष्टे वपति॒ कृ॑ष्टे ह्योष॑धयः प्र॒ति॒ति॒ष्ठन्त्यनु॑सीत
वप॑ति॒ प्रजा॑त्यै द्वाद॒शसु॑ सीता॑सु वपति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संव॒त्सरः॑
संव॑त्सरेणैवास्मा॒ अन्न॑म्पचति॒ यद॑ग्नि॒चित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्जीयादवरुद्धेन व्यृद्धेत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस
 ऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धे दिग्भ्यो लोष्टान्धसमस्यति दिशामेव
 वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै
 दिशो लोष्टमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै
 दिशोऽव रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप
 वपत्युत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयतेऽथो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव
 रुन्धेऽथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दिग्भीतां अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥ — [५]

अग्रे तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य
 सूक्तः सूक्तेनैव वैश्वानरमव रुन्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः
 संवत्सरः संवत्सरोऽग्निवैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुन्धे समुद्रं
 वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता
 निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयः रथस्तृतीयं
 यूपस्तृतीयं येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां
 शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निं परिमिनोति
 वज्रेणैवास्मै पशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्व
 नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः

पशवः प्राणैरेवास्मै पशूनव रुन्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव
 वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परि
 मिनुयादपरिमितस्यावरुद्ध्ये यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य
 तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विषूचीनः रेतः
 परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्थस्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता
 व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनः रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति
 सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तद्धधाति गायत्रिया
 ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः
 शं युम्बारहस्पत्यम्मेधो नोपानमथ्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वं प्राविशत्सो-
 ऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वं
 प्राविशत्तमेवारु रुन्धे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्य इत्याहुः प्राजापत्यो-
 ऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप
 दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णः सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां
 पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णः रूपेणैवैनदुप
 दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविशत्सयोनिं विशतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः
 प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म

जज्ञानमित्याहुः तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं
ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति
यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीं शुचार्पयेन्नोषधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षं शुचार्पयेन्न
वयांसि प्र जायेरन् यद्विवि चिन्वीत दिवं शुचार्पयेन्न
पर्जन्यो वर्षेद्रुक्नमुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवाग्निं चिनुते
प्रजात्यै हिरण्मयं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै
यदिष्टकाया आतृण्णमनूपदध्यात्पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि
दध्यादक्षिणतः (३७)

प्राञ्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकत्र पशूनां च
यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो खल्विष्टकाया आतृण्णमनूपं
दधाति प्राणानामुत्सृष्ट्यै द्रप्सश्चस्कन्देत्यभि मृशति होत्रास्वेवेनं
प्रतिष्ठापयति सूचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं दध्नः
पूर्णांमौदुम्बरीमियं वै कार्ष्ण्यमय्यसावौदुम्बरीमे एवोप धत्ते (३८)

तूष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषासुमर्हति दक्षिणां
कार्ष्ण्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीन्तस्मादस्या असावुत्तराज्यस्य पूर्णां
कार्ष्ण्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्ष्ण्यो वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यप हन्ति दध्नः पूर्णांमौदुम्बरीम्पशवो वै
दध्यूर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उप दधाति पूर्णे

एवैनम् (३९)

अमुष्मिँल्लोक उप तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेतव्य इत्याहुः सुग्वै
 विराड्यश्नुचावुपदधाति विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखेयं यज्ञमुखे
 वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति यज्ञमुखः
 रुक्मो यद्रुकं व्याधारयति यज्ञमुखादेव रक्षांस्यप हन्ति
 पञ्चभिर्व्याधारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षांस्यप
 हन्त्यक्षण्या व्याधारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुप दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोप
 धत्तेऽश्वमुप घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो
 वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना
 पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणा
 भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या
 अग्नावग्निश्चेतव्य इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टकां यजुष्कृतां प्र
 यच्छेत्ताम्रह्मणश्चोप दध्यातामग्नावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष
 आर्तिमार्तोर्योऽविद्वानिष्टकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यात्रयो वै प्राणाः
 प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेक एव देय एको हि

प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं
दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीत्याह
काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतितिष्ठत्येवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता
तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत वसीयान्स्थस्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव
भवति यं कामयेत पापीयान्स्थस्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं
दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परा भावयति पापीयान्भवति
त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकाख्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो
भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु
प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः
सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो
यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते श्मशानं
वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं
कूर्ममुपदधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति
स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना

मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च न
इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं
चिनुते यजमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो
हिंसितोरूलूखलमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं
चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरं भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे
मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत
ऊर्जा भुञ्जत इयं द्रवति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव
हन्त्यन्नमेवाकर्वैष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो
यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य
एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मै
ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः
पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे यं
कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योपं (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति
पूर्णां तस्योपं दध्यादनुपदस्यदेवान्नमत्ति सहस्रं वै प्रति पुरुषः

पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति
 सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयति व्यृद्धं वा
 एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति
 प्रतिष्ठामेवैनद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण
 पूरयति मध्व्योऽसानीति श्रुतातङ्कोन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा
 एतदन्नं यद्व्यारण्यम्मधु यद्वध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ
 पशुशीर्षाण्युप दधाति पशवो वै पशुशीर्षाणि पशून्वाव रुन्धे यं
 कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योप दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून् दधात्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योप
 दध्यात्समीच एवास्मै पशून् दधाति पशुमानेव भवति
 पुरस्तात्प्रतीचीनमश्वस्योप दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा
 अन्ये गोअश्वेभ्यः पशवो गोअश्वानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो
 वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति
 यत्पशुशीर्षाण्युप दधात्यमुमांरुण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य
 एव पशुभ्य आरुण्यान्पशूञ्छुचमनूत्सृजति तस्मात्समावत्पशूनां
 प्रजायमानानामारुण्याः पशवः कनीयांसः शुचा ह्यृताः
 सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेवाव रुन्धे (५२)

यथ्समीचीनम्पशुशीरूपैरुपदध्याद्ग्राम्यान्पशून्दंशुकाः

स्युर्यद्विषूचीनमारुण्यान् यजुरेव वदेदव तां त्विषिं रुन्धे
या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारुणानथो खलूपधेयमेव
यदुपदधाति तेन तां त्विषिमव रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेन
शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुन्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते
यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उपं दधाति
योनावेव रेतो दधाति पश्चोपं दधाति पाङ्गाः पशवः पशूनेवास्मै
प्र जनयति पञ्च दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति पञ्च पश्चात् (५४)

प्राचीरुपं दधाति पश्चाद्वै प्राचीनं रेतो धीयते
पश्चादेवास्मै प्राचीनं रेतो दधाति पञ्च पुरस्तात्प्रतीचीरुपं
दधाति पञ्च पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते
प्रतीचीः प्रजा जायन्ते पञ्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै
छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्स्वमायतनमभि पर्यूहत इयं वा
अग्नेरतिदाहादबिभेथ्सैताः (५)

अपस्या अपश्यत्ता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहद्यदपस्या
उपदधात्यस्या अनतिदाहायोवाच हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्यैता
उपधीयान्तै य उ चैना एवं वेददिति प्राणभृत उपं दधाति रेतस्येव

प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्यश्यञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयं पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुप दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दक्षिणा विश्वकर्मेति दक्षिणतो मन एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्यचा इति पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तरात्सुवरित्युत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेय मतिरित्युपरिष्ठाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोपं दधाति सवीर्यत्वायाक्ष्ण

उप दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्ध्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेदध्नोत्येव य आसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति य आसामेवं क्लृप्तिं वेद कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य आसामेवम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृत उपधाय संयत उप दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति तत्संयता संयत्त्वमथो प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो विषूचीरुपं दधाति तस्माद्विष्वश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निर्यत्सं यत उपदधाति समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाकस्यविर्वयः कृतमयानामित्याह

वयोभिरेवायानव रुन्धेऽयैर्वयांसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति
तस्मादयं सर्वतः पवते॥ (६०)

पश्चादेताः पुरोऽक्षण्या कल्पतेऽसं यत् पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्ता सह। बृहत्युष्णिहा
ककुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा
या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु
त्वा। महानाम्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो
वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो
युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
नारीः (६१)

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः
सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यव चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं
वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न
जग्मुः॥ (६२)

नारीस्त्रिंशच्च॥ [११]

कस्त्वा छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क
उ ते शमिता कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु।
संवत्सरस्य धायसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्या अध्वर्यवस्त्वा
छन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः।

अ॒र्ध॒मा॒साः प॒रू॑षि ते॒ मा॒सा॑श्छन्तु शि॒म्यन्तः॑। अ॒हो॒रा॒त्राणि॑ म॒रुतो॒
वि॒लि॒ष्टं (६३)

सू॒द॒य॒न्तु ते॑। पृ॒थि॒वी ते॒ऽन्तरि॑क्षेण वा॒यु॒श्छि॒द्र॒म्भिष॑ज्यतु।
द्यौ॒स्ते नक्ष॑त्रैः स॒ह रू॒पं कृ॑णोतु साधु॒या। शं ते॒ परे॑भ्यो गात्रे॑भ्यः
शम॑स्त्वरे॒भ्यः। शम॑स्थ॒भ्यो म॒ञ्ज॒भ्यः शम॑ तु ते त॒नुवे॑ भुवत् (६४)

वि॒लि॒ष्टं॒त्रि॒ंशच्च॑॥—————[१२]

उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञ इन्द्रा॑ग्नी दे॒वा वा अ॑क्षण्यास्तो॒मीयां अ॒ग्नेर्भा॑गो॒ऽस्य॒ग्ने जा॒तात्र॑श्मिरिति॑ नाक॑सद्वि॒श्वन्दा॑सि॒
सर्वा॑भ्यो वृ॒ष्टि॒सनी॑र्दे॒वासुराः कनी॑या॒सः प्र॒जाप॑तेरक्षि॒ द्वाद॑श॥—————[१३] उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञो दे॒वा वै यस्य॑
मुख्य॑वतीर्नाक॑सद्विरे॒वैताभि॑र॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत्॥४८॥ उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञः संव॑त्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उ॒थ्स॒न्नय॒ज्ञो वा ए॒ष यद॒ग्निः किं वा॒हेत॒स्य क्रि॒यते किं वा॒ न
यद्वै य॒ज्ञस्य॑ क्रि॒यमा॑णस्यान्त॒र्यन्ति॑ पू॒र्यति॑ वा अ॒स्य तदा॑श्चिनीरुपं
दधात्य॒श्विनौ वै दे॒वानां॑ भिष॒जौ ताभ्या॑मेवास्मै भेष॒जं करो॑ति पश्चोपं
दधाति॑ पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञो यावा॑नेव य॒ज्ञस्तस्मै॑ भेष॒जं करो॑त्यृत॒व्या उपं
दधात्यृत॒नां क्लृ॑प्त्यै (१)

पश्चोपं दधाति पञ्च वा ऋ॒तवो॑ याव॑न्त ए॒वर्तव॑स्तान्कल्पयति
समा॒नप्र॑भृतयो भवन्ति समा॒नोद॑र्कास्तस्मा॑त्समा॒ना ऋ॒तव॑ एकै॒न
पदे॑न॒ व्याव॑र्तन्ते तस्मा॑द्दृ॒तवो॑ व्याव॑र्तन्ते प्राण॒भृत॑ उपं दधात्यृत॒ष्वेव
प्राणा॑न्दधाति तस्मा॑त्समा॒नाः सन्त॑ ऋ॒तवो॑ न जी॒र्यन्त्यथो॑ प्र
ज॑नयत्ये॒वैना॑नेष वै वा॒युर्य॑त्प्रा॒णो यद॑त॒व्या उप॑धा॒य प्राण॑भृतः (२)

उ॒प॒दधा॑ति॒ तस्मा॑त्सर्वा॒नृत॑ननु वा॒युरा व॑रीवर्त्ति वृष्टि॒सनी॑रुपं
दधाति॑ वृष्टि॒मेवाव॑ रुन्धे यदे॒कधो॑प॒दध्या॑देक॒मृतुं व॑र्षेदनुपरि॒हारं
सा॑दयति॒ तस्मा॑त्सर्वा॒नृत॑न् व॑र्षति॒ यत्प्रा॑णभृतं उप॒धा॒य
वृष्टि॒सनी॑रुप॒दधा॑ति॒ तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्युता दि॒वो वृष्टि॑री॒र्ते प॑शवो वै
व॑य॒स्या ना॑नामनसः खलु वै प॒शवो॑ ना॒नाव॑रता॒स्तोऽप॑ ए॒वाभि॑
सम॑नसः (३)

यं का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दिति॑ वय॒स्यास्त॑स्योप॒धाया॑प॒स्यां

उप॑ दध्या॒दसं॑ज्ञानमे॒वासमै॑ प॒शुभिः॑ करोत्यप॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं
का॒मये॑त प॒शुमा॒न्धस्या॒दित्य॑प॒स्यास्त॑स्यो॒प॒धाय॑ वय॒स्या उप॑
दध्या॒त्सं॑ज्ञानमे॒वासमै॑ प॒शुभिः॑ करोति प॒शुमा॒ने॒व भ॑वति॒ चत॑स्रः
पु॒रस्ता॒दुप॑ दधाति॒ तस्मा॑च्च॒त्वारि॒ चक्षु॑षो रू॒पाणि॒ द्वे शु॒क्ले द्वे
कृ॒ष्णे (४)

मूर्ध॑न्वती॒र्भवन्ति॒ तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑न्मूर्धा॒ पञ्च॒ दक्षि॑णाया॒ऽ
श्रो॒ण्यामु॑प॒ दधाति॒ पञ्चोत्त॑रस्यां॒ तस्मा॑त्प॒श्चाद्व॑र्षी॒यान् पु॒रस्ता॑त्प्रवणः
प॒शुर्ब॑स्तो वय॒ इति॒ दक्षि॑णेऽ॒स उप॑ दधाति वृ॒ष्णिर्व॑य॒ इत्यु॑त्तरे-
ऽ॒सावे॒व प्र॑ति॒ दधाति॒ व्या॒घ्रो वय॒ इति॒ दक्षि॑णे प॒क्ष उप॑ दधाति
सि॒ंहो वय॒ इत्यु॑त्तरे प॒क्षयो॑रे॒व वी॒र्यं॑ दधाति॒ पुरु॑षो वय॒ इति॒
म॒ध्ये तस्मा॑त्पु॒रुषः॑ प॒शूना॑मधि॒पतिः॥ (५)

कृत्या उप॒धाय॑ प्राणभृ॒तः सम॑नसः कृ॒ष्णे पुरु॑षो वय॒ इति॒ पञ्च॒ च॥ [१]

इन्द्रा॑ग्नी॒ अव्य॑थमा॒नामि॑ति॒ स्वय॑मातृ॒ण्णामु॑प॒ दधा॑तीन्द्रा॒ग्निभ्यां॑
वा इ॒मौ लो॒कौ वि॑धृ॒ताव॑नयो॒र्लोक॑योर्वि॒धृत्या॒ अधृ॑ते॒व वा
ए॒षा यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिरन्तरि॒क्षमि॑व वा ए॒षेन्द्रा॑ग्नी॒ इत्या॑हेन्द्रा॒ग्नी वै
दे॒वाना॑मो॒जोभृ॑ता॒वो॒जसै॑वैना॒मन्तरि॑क्षे चि॒नुते॒ धृत्यै॑ स्वय॑मातृ॒ण्णामु॑प॒
दधा॑त्यन्तरि॒क्षं वै स्व॑यमातृ॒ण्णान्तरि॑क्षमे॒वोप॑ धृ॒त्तेऽश्व॑मु॒प॒ (६)

घ्रा॒पय॑ति प्रा॒णमे॒वास्यां॑ दधा॒त्यथो॑ प्राजाप॒त्यो वा अ॑श्वः
प्र॒जाप॑तिनै॒वाग्निं॑ चि॒नुते॒ स्वय॑मातृ॒ण्णा भ॑वति प्रा॒णाना॑मु॒त्सृष्ट्या॑

अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां
दिशः समं वीयन्तु त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधतु ताभिर्वै
ते दिशोऽहन्त्यदिश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः
पुरस्तादुप (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते
तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुप दधाति तस्मात्प्राणानां
वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोप दधाति दशाक्षरा विराड्विराट्छन्दसां
ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्योतिरुपास्महे
छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्बार्हताः (८)

पशव उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उप दधाति
तस्माद्दक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या
अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते
तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती बार्हताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे बृहती छन्दसां
स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुप
दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाञ्चौ प्राणानां
सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुप दधाति यन्त्री राडिति
पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा ए॒ता
 अ॒क्ष्णया॑स्तोमीया॒ अप॑श्य॒न्ता अ॒न्यथा॑ नू॒च्यान्य॑थोपा॒दध॑त॒
 तदसु॑रा॒ नान्व॑वाय॒न्ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒व॒न्परा॑सु॒रा यद॑क्ष्णयास्तोमीया॒
 अ॒न्यथा॑ नू॒च्यान्य॑थोपा॒दधा॑ति॒ भ्रात॑र्व्याभिभू॒त्यै भ॑व॒त्यात्म॑ना॒ परा॑स्य॒
 भ्रात॑र्व्यो भव॒त्याशु॑स्त्रि॒वृदि॑ति॒ पुर॑स्ता॒दुप॑ दधाति॒ य॒ज्ञमु॑खं वै
 त्रि॒वृत् (११)

य॒ज्ञमु॑खमे॒व पुर॑स्ता॒द्वि या॑तयति॒ व्यो॑म सप्त॒दश॑ इति॒
 दक्षि॑णतोऽ॒न्नं वै व्यो॑मान्न॑ꣳ सप्त॒दशोऽन्न॑मे॒व दक्षि॑णतो ध॑त्ते
 तस्मा॑द्दक्षि॑णे॒नान्न॑मद्यते ध॒रुण॑ एकवि॒ंश इति॑ प॒श्चात्प्र॑तिष्ठा वा
 ए॒कवि॑ꣳशः प्र॒तिष्ठि॑त्यै भान्तः प॑ञ्चद॒श इत्यु॑त्तर॒त ओजो॑ वै भान्त
 ओजः॑ पञ्चद॒श ओज॑ ए॒वोत्तर॑तो ध॑त्ते तस्मा॑दुत्तर॒तोभि॑प्रयायी
 ज॑यति॒ प्रतू॑र्तिरष्टाद॒श इति॑ पुर॑स्तात् (१२)

उप॑ दधाति॒ द्वौ त्रि॒वृता॑वभिपूर्वं य॒ज्ञमु॑खे वि या॑तयत्यभि॒वर्तः
 स॒विꣳश॑ इति॒ दक्षि॑णतोऽ॒न्नं वा अ॑भि॒वर्तोऽन्न॑ꣳ स॒विꣳशो-
 ऽन्न॑मे॒व दक्षि॑णतो ध॑त्ते तस्मा॑द्दक्षि॑णे॒नान्न॑मद्यते व॒र्चो द्वावि॑ꣳश
 इति॑ प॒श्चाद्य॑द्वि॒ंशति॑र्द्धे तेन॑ वि॒राजौ॑ यद्वे प्र॒तिष्ठा तेन॑
 वि॒राजो॑रे॒वाभि॑पूर्वम॒न्नाद्ये॑ प्र॒ति तिष्ठ॑ति॒ तपो॑ नवद॒श इत्यु॑त्तर॒तस्तस्मा॑त्

ह॒स्तयो॑स्तप॒स्वितरो॑ योनि॑श्चतुर्वि॒ंश इति॑ पुर॑स्ता॒दुप॑
 दधाति॒ चतु॑र्वि॒ंशत्य॑क्षरा गाय॒त्री गा॑य॒त्री य॒ज्ञमु॑खम् य॒ज्ञमु॑खमे॒व
 पुर॑स्ता॒द्वि या॑तयति॒ गर्भाः॑ पञ्चवि॒ंश इति॑ दक्षि॑णतोऽ॒न्नं वै गर्भा॑

अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यत्
ओजस्त्रिणव इति पञ्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति
तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सुव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः क्रतुरेकत्रिंश
इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै क्रतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यांतयति ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतो-
ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो
धत्ते तस्माद्वक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति
पञ्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्तात्सुव्यस्त्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं
दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति
नृचक्षसांभागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवांसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता
जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माज्जातोऽन्नमत्ति जनित्रं
स्पृतं सप्तदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते
मित्रस्य भागोऽसीति पञ्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः
प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः

स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य
भागोऽसीत्युत्तरतो ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः
पञ्चदशः (१७)

ओजं एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति
वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै वसवो
यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि
यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या
अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते
तस्मादक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीति पश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म
बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो
ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची
सुनिः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै
धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
यावानाम्भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा
अयावास्तस्मादक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव
दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति

पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोर्लोकयोः
सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्दीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य
मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य
प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरत ओजस्व्येव
भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव
स्तोत्रमेतच्छ्रुं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु विधीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो
जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुप दधाति
यथासृष्टमेवाव रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्यैता
उपधीयन्ते व्येवास्मा उच्छृत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्ये भागो वै धृत्रः समावद्दीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥—[४]

अग्रे जातान्त्र णुदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुप दधाति
जातानेव भ्रातृव्यान्त्र णुदते सहसा जातानिति पश्चाज्जनिष्यमाणानेव
प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै
चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो
ब्रह्मवर्चसितरः षोडशः स्तोम इत्युत्तरत ओजो वै षोडश ओज
एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो वज्रः
 षोडशो यदेते इष्टंके उपदधाति जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च
 भ्रातृव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य
 उप दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते
 सात्मानुष्मिलोके भवति य एवं वेदेता वा असपत्ना नामेष्टका
 यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सपत्नो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराज
 उत्तमायां चित्यामुप दधाति विराजमेवोत्तमां पशुषु दधाति
 तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोपं दधाति सवीर्य-
 त्वायाक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्ण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
 प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दांसि सुवर्ग्याण्यासन्तैर्देवाः सुवर्गं
 लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपसापश्यन्तेभ्य एता इष्टका
 निरमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपादधत ताभिर्वै ते सुवर्गं
 लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि
 तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत
 ताः स्तोमभागेरेवासृजत यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
 बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभरद्यत्स्तोमभागा यत्स्तोमभागा
 उपदधाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य

प्रतिष्ठामपश्यद्यत्स्तोमभागा यत्स्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य
प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोप दधाति सवीर्यत्वाय तिस्रो मध्ये
प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत यन्निचत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति
दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति
वृष्टिं प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति
रुद्रान्सुदीतिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः
पृतनाषाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्र जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः
प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपान
सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः
पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव
मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः सरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव
प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजाता न प्रत्यतिष्ठन्ता वसुकोऽसि वेषश्रिरसि
वस्यष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह वसुकोऽसि
वेषश्रिरसि वस्यष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु
प्रतिष्ठापयति सात्मान्तरिक्षं रोहति सप्राणोऽमुष्मिल्लोके प्रति

तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेद॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥ [६]

नाकसद्भिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकसदां नाकसत्त्वं यन्नाकसदं उपदधाति नाकसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमैति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायतनं वै नाकसदो यन्नाकसदं उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदः (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽवं रुन्धे पञ्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं एवैनमेता भूता अमुष्मिल्लोक उपं शेरेऽथो तनूपानीरेवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्वायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्यं आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तरा नाकसद्भ्य उपं दधाति यथा जायामानीयं गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते स्वयमातृणां च विकर्णी चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृणायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेय

स्वयमातृणामुप दधात्यसौ वै स्वयमातृणामूमेवोप धत्तेऽश्वमुप
 घ्रापयति प्राणमेवास्या दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-
 पतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी
 यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उप
 दधाति तस्मादुत्तरत उपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्राकसदो यत्राकसदस्तत्पशूनामेषां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दांस्युप दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुन्धे
 छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनव रुन्ध एतां ह
 वै यज्ञसेनश्चैत्रियायणश्चितिं विदां चकार तथा वै स पशूनवारुन्ध
 यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुप दधाति तेजो
 वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति
 त्रिष्टुभ उप दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुप
 दधाति जागता वै पशवः पशूनेवाव रुन्धेऽनुष्टुभ उप दधाति
 प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरपङ्कीरिति
 विषुरूपाणि छन्दांस्युप दधाति विषुरूपा वै पशवः पशवः (३६)

छन्दांसि विषुरूपानेव पशूनव रुन्धे विषुरूपमस्य गृहे
 दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिच्छन्दसमुप

दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते
वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति
वर्ष्मैवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेजं एव पशवं पशवो यजमान एकञ्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपदध्याद्देवता
अस्याग्निं वृञ्जीरन् यथ्सयुजं उपदधात्यात्मनैवैनं सयुजं चिनुते
नाग्निना व्यूध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावभिः सन्तत एवमेवैताभिर्ग्निः
सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्
यस्येता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं
दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा
देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिक्यानो विश्वज्योतिष
उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो प्राणानेवैता
यजमानस्य दाधृत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्य सुवर्गं
लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥ [९]

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवाव रुन्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं

वरुषेदनुपरिहारः सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वरुषति
 पुरोवातसनिरसीत्याहैतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमव रुन्धे
 संयानीभिर्वै देवा इमाँल्लोकान्धसमेयुस्तत्संयानीनां संयानित्वं
 यत्संयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभिर्यजमान इमाँल्लोकान्धसं याति प्लवो वा एषो-
 ऽग्नेर्यत्संयानीर्यत्संयानीरुपदधाति प्लवमेवैतमग्रय उपं दधात्युत
 यस्यैतासूपहितास्वापोऽग्निः हरन्त्यहंत एवास्याग्निरादित्येष्टका
 उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
 न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा दत्ते यो-
 ऽग्निं चित्वा न रोचते यदादित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादित्यो
 रुचं दधाति यथासौ देवानां रोचत एवमेवैष मनुष्याणां रोचते
 घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतम्प्रियेणैवैनं धाम्ना
 समर्धयति (४२)

अथो तेजसानुपरिहारः सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो
 दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत् स यशसा व्यार्ध्यत् स एता यशोदा
 अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यश आत्मन्नधत्त यद्यशोदा
 उपदधाति यश एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पञ्चोपं दधाति
 पाङ्क्तः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्कनी॑या॒सो दे॒वा आस॑न्भूया॒सो-
 ऽसुरा॑स्ते दे॒वा ए॒ता इष्ट॑का अपश्य॑न्ता उपा॑दधत भूय॒स्कृ॒दसी॑त्येव
 भूया॑सोऽभव॑न्वन॒स्पति॑भि॒रोष॑धीभिर्वरि॒वस्कृ॒दसी॑ती॒माम॑जय॒न्प्राच्य॑स
 प्राचीं॑ दि॒शम॑जय॒न्नूर्ध्वा॑सीत्य॒मूम॑जय॒न्नन्तरि॑क्ष॒सद॑स्य॒न्तरि॑क्षे
 सी॒देत्य॑न्तरि॒क्षम॑जय॒न्ततो॑ दे॒वा अभ॑वन् (४४)

परा॑सुरा॒ यस्यै॑ता उ॒पधी॑यन्ते भूया॑नेव भ॒वत्य॑भीमाँल्लो॒काञ्ज॑यति
 भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवत्य॒प्सुष॑द॒सि श्ये॑न॒सद॑सीत्या॒हैत॑द्वा
 अ॒ग्ने रू॒पः रू॒पेणै॒वाग्नि॑मव॒ रुन्धे॑ पृथि॒व्यास्त्वा॒ द्रवि॑णे
 सा॒दया॑मीत्या॒हेमा॑ने॒वैता॑भिर्लो॒कान् द्रवि॑णावतः कुरु॒त आ॑युष्या॒
 उप॑ दधा॒त्यायु॑रेव (४५)

अ॒स्मिन्धा॒त्यग्ने॑ यत्ते परः॑ ह॒न्नामे॑त्या॒हैत॑द्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑
 प्रि॒यमे॒वास्य॑ धामोपा॑प्नोति॒ तावे॑हि सः॑ र॒भाव॑हा इत्या॒ह व्यै॑वैन॑न॒
 परि॑ धत्ते पा॒ञ्चज॑न्येष्व॒प्येध्य॑न् इत्या॒हैष वा अ॒ग्निः पा॒ञ्चज॑न्यो॒ यः
 प॒ञ्चचि॑तीक॒स्तस्मा॑दे॒वमा॑हर्त॒व्या उप॑ दधात्येतद्वा ऋ॒तूना॑म्प्रि॒यं धाम॑
 यद॑त॒व्या ऋ॒तूना॑मेव प्रि॒यं धामा॑व॒ रुन्धे॑ सुमे॒क इत्या॑ह संव॒त्सरो॑
 वै सुमे॑कः संव॒त्सर॑स्यैव प्रि॒यं धामो॑पा॑प्नोति॥ (४६)

अभ॑वन्नायु॑रेवर्त॒व्या उप॑ प॒ङ्क्तिः॑ शतिश्च॥ [११]

प्र॒जाप॑तेर॒क्ष्यंश्च॑य॒त्तत्परा॑प॒त॒त्तद॑श्चो॒ऽभव॑द्यद॒श्चय॑त्तद॒श्चस्या॑श्च॒त्वन्त॑
 अ॒श्वमे॑धेनैव प्रत्य॑दधुरेष वै प्र॒जाप॑तिः॒ सर्वं॑ करोति॒ योऽश्व॑मे॒धेन॑

यज॑न्ते॒ सर्व॑ ए॒व भ॑वति॒ सर्व॑स्य॒ वा ए॒षा प्राय॑श्चित्तिः॒ सर्व॑स्य
भेष॑जः॒ सर्व॑ वा ए॒तेन॑ पा॒प्मानं॑ दे॒वा अ॑न्तर॒न्नपि॑ वा ए॒तेन॑
ब्रह्म॑ह॒त्याम॑न्तर॒न्त्सर्व॑म्पा॒प्मानम्॑ (४७)

त॒र॒ति॒ त॒र॑न्ति ब्रह्म॑ह॒त्यां यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑न्ते॒ य उ॑ चैनमे॒वं
वेदो॑त्त॒रं वै तत्प्र॒जाप॑ते॒रक्ष्य॑श्च॒यत्तस्मा॑दश्व॒स्योत्त॑रतोऽ॒वं द्य॑न्ति
दक्षि॑ण॒तोऽन्ये॑षां पशू॒नाम्वै॑त॒सः कटो॑ भवत्य॒प्सुयो॑नि॒र्वा अश्वो॑-
ऽप्सु॒जो वै॑त॒सः स्व॑ ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति चतु॒ष्टोमः॑
स्तोमो॑ भवति स॒रङ्गु वा अश्व॑स्य॒ सक्थ्या॑वृ॒हत्तद्दे॒वाश्च॑तु॒ष्टोमे॑नै॒व
प्रत्य॑दधु॒र्यच्च॑तु॒ष्टोमः॑ स्तोमो॑ भवत्यश्व॒स्य सर्व॑त्वाय॑॥ (४८)

सर्वं पा॒प्मानं॑मवृ॒हद्द्वाद॑श च॥ [१२]

दे॒वा॒सुराः॑ तेन॒र्तव्यां॑ रु॒द्रोऽश्म॑न्वृष॒दे वडु॑दे॒नं प्राची॑मिति॒ वसो॑र्धारा॒मग्नि॑र्दे॒वेभ्यः॑ सुव॒र्गाय॑ यत्राकृ॒ताय॑
छन्द॑श्चितं प॒र्वस्व॑ द्वाद॑श॥ [१३] दे॒वा॒सुरा॑ अ॒जायां॑ वै ग्रु॒मुष्टिः॑ प्रथ॒मो दे॒वय॑तामे॒तद्वै छन्द॑सामृ॒धोत्य॑ष्टौ
पञ्चा॑श॒चत्॥५८॥ दे॒वा॒सुराः॑ सर्व॑ जय॑ति॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आस॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता
इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒त्मन्न॑धत्त॒
ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्परा॑सु॒रा यदि॑न्द्रत॒नूरु॑प॒दधा॑ति त॒नुव॑मे॒व
ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॑र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॒त्तेऽथो॑ सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ः सत॑नुं
चिनु॑ते भ॒वत्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः (१)

भ॒वति॒ य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्राम॒त्तम॑व॒रुधं॑ नाश॑कृ॒वन्त
ए॒ता य॑ज्ञत॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत्त॒
यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॒ रुन्धे॒ त्रय॑स्त्रि॑ः शत॑मुप॒
दधा॑ति त्रय॑स्त्रि॑ः श॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धेऽथो॑ सा॒त्मान॑मे॒वाग्नि॑ः
सत॑नुं चिनु॑ते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के (२)

भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ज्योति॑ष्मतीरुप॒ दधा॑ति ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्ये॒
अ॒ग्निश्चितो॑ ज्व॒लति॒ ताभि॑रे॒वैन॑ः॒ समि॑न्द्र उ॒भयो॑रस्मै
लो॒कयो॑ज्योति॑र्भवति नक्ष॑त्रेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तानि॒ वै दि॒वो
ज्योती॑ःषि॒ तान्ये॒वाव॑ रुन्धे सु॒कृता॑ वा ए॒तानि॒ ज्योती॑ःषि॒
यन्नक्ष॑त्राणि॒ तान्ये॒वाप्रो॑त्यथो॒ अनू॑का॒शमे॒वैतानि॑ (३)

ज्योती॑ःषि कुरुते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॒ यथ्स॑ः स्पृ॒ष्टा
उप॑द॒ध्याद्वृ॒ष्ट्यै लोक॑मपि॒ दध्या॑दव॒र्षुकः॒ पर्जन्यः॑ स्या॒दस॑ः स्पृ॒ष्टा

उप॑ दधाति॒ वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं क॑रोति॒ वर्षु॑कः पु॒र्जन्यो॑ भवति
 पु॒रस्ता॑दन्याः प्र॒तीची॑रुपं दधाति पु॒श्चाद॑न्याः प्राची॒स्तस्मा॑त्प्रा॒चीना॑नि
 च प्र॒तीची॑ना॒नि च॒ नक्ष॑त्रा॒ण्या वर्त॑न्ते॥ (४)

भ्रातृ॒व्यो लो॒क ए॒वैतान्ये॑कचत्वारि॒ंशच्च॥ [१]

ऋ॒त॒व्या उप॑ दधात्यृ॒तूनां क्लृ॑प्त्यै द्वंद्वमु॒पं दधा॑ति॒ तस्मा॑द्द्वंद्वमृ॒तवो॑-
 ऽधृ॑ते॒व वा ए॒षा यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमि॒व वा ए॒षा द्वंद्व॑म॒न्यासु॑
 चि॒तीषू॑पं दधाति॒ चत॑स्रो मध्ये धृ॒त्या अ॒न्तःश्ले॑षणं॒ वा ए॒ताश्चि॑तीनां
 यदृ॑त॒व्या यदृ॑त॒व्या उप॑दधाति॒ चि॒तीनां वि॑धृत्या॒ अव॑का॒मनू॑पं
 दधा॒त्येषा॑ वा अ॒ग्नेर्यो॑निः स॒यौनि॑म् (५)

ए॒वाग्निं चि॑नुत उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॑ह्म॒णान्नं॑ य॒स्यैता॑
 उप॑धी॒यान्ते॑ य उ॒ं चैना॑ ए॒वं वेद॑दिति॒ संव॑त्स॒रो वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑
 नुद॑ते योऽग्निं चि॒त्वा न प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ पञ्च॑ पूर्वा॒श्चित॑यो भव॒न्त्यथ॑
 ष॒ष्ठीं चि॑तिं चिनुते षड्वा ऋ॒तवः॑ संव॑त्स॒र ऋ॒तुष्वे॒व संव॑त्स॒रे प्र॑ति॒
 तिष्ठ॑त्ये॒ता वै (६)

अधि॑प॒त्नीर्नामे॑ष्ट॒का य॒स्यैता॑ उप॑धी॒यन्तेऽधि॑पतिरे॒व संमा॑नानां
 भव॑ति॒ यं द्वि॒ष्ट्यात्तमु॑प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्य॒ आ
 वृ॑श्चति॒ ताज॑गार्ति॒मार्च्छ॑त्यङ्गि॒रसः॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॒न्तो या य॑ज्ञस्य॒
 निष्कृ॑तिरासी॒त्तामृ॑षि॒भ्यः॑ प्र॒त्यौह॑न् तद्वि॒रण्य॑मभव॒द्यद्वि॑रण्यश॒ल्कैः
 प्रो॒क्षति॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्कृ॒त्या अथो॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑ करोति (७)

अथो रूपेणैवैनं॑ समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं
लोकमेति साहस्रवता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां
इमा मे अग्र इष्टंका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं
कामदुघां अमुत्रामुष्मिल्लोक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनिमैता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा
वृथ्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयं प्रेप्सति
तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं
जुहोति भागधेयेनैवैनं॑ शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
यद्ग्राम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानांमारण्याञ्जर्तिलयव
वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो
खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी
वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति
नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्राप्तिंश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ३-
ऽकोऽभवत्तद्वर्कस्यार्कत्वमर्कपुर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्ये
वै रुद्रस्य दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां

जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे
लोका इमानेव लोकान्स्समावद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः
शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिणं
रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति
ताभिरेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां
न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्रे जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिंशच्च॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स
एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्नशोचन्नमुष्मिल्लोक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां
पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं
वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुन्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा
चार्पयति त्रिः परिपिश्वन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं
शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवास्य

शुचः॑ शमयत्यपां॑ वा एतत्पुष्पं॑ यद्वैतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः॑ शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु तमेव शुचार्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः॑ शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैनेवास्य शुचः॑ शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तर्न्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यः॑ रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि वसीयाः समुपचरन्त्यन्यं तै अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचार्यति पावको अस्मभ्यः शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे द्वाभ्यामधि क्रामति प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः॑ शान्त्यै॥ (१८)

शुर्वैतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै

यद्वषट्कुर्याद्यातया॑मास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षा॑सि यज्ञ॑
ह॑न्युर्वडित्या॑ह प॒रोक्ष॑मेव वषट्करोति॑ नास्य॑ या॒तया॑मा वषट्करो
भव॑ति न यज्ञ॑ रक्षा॑सि घ्नन्ति हुतादो॒ वा अ॒न्ये दे॒वाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तान॑ग्निचिदेवोभया॑न्प्रीणाति॑ ये दे॒वा दे॒वाना॑मिति॑
द॒ध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षति हुताद॑श्चैव दे॒वान॑हुताद॑श्च यज॑मानः प्रीणाति॑
ते यज॑मानम्प्रीणन्ति द॒ध्नेव॑ हुतादः॑ प्रीणाति॑ मधु॑षाहुतादो॑ ग्राम्यं वा
ए॒तदन्नं॑ यद्व॒ध्या र॒ण्यम्मधु॑ यद्व॒ध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षत्युभय॑स्याव॑रुद्धौ
शुमु॒ष्टिनावो॑क्षति प्राजाप॒त्यः (२०)

वै शु॑मुष्टिः संयोनि॒त्वाय॑ द्वाभ्यां॑ प्रति॑ष्ठित्या अनुपरि॒चार॑मवो॑क्षत्यप
वि वा ए॒ष प्रा॒णैः प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ऋ॒ध्यते॑ योऽग्निं॑ चिन्वन्न॑धिक्राम॑ति
प्राण॑दा अ॒पान॑दा इत्या॑ह प्रा॒णाने॒वात्म॑न्धत्ते वर्चो॑दा वरि॒वोदा॑
इत्या॑ह प्र॒जा वै वर्चः॑ प॒शवो॑ वरि॒वः प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्मन्धत्त॑ इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्तं वृ॒त्रः (२१)

हुतः षोड॑शभिर्भोगैर॑सिना॒त्स ए॒ताम॒ग्नये॑ऽनीकवत्
आहु॑तिमपश्य॒त्ताम॑ जुहो॒त्तस्या॒ग्निरनी॑कवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्रीतः
षोड॑शधा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दहद्वैश्वक॑र्मणेन॑ पाप्मनो॒ निर॑मुच्यत
यद॒ग्नये॑ऽनीकवत् आहु॑तिं जुहो॒त्यग्निरे॒वास्यानी॑कवा॒न्धस्वेन॑
भाग॒धेये॑न प्रीतः पाप्मान॑मपि॑ दहति वैश्वक॑र्मणेन॑ पाप्मनो॒
निर्मु॑च्यते यं का॒मये॑त चि॒रम्पाप्मनः॑ (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
 यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य
 जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां
 जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतेऽवसं
 करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै
 भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि
 दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं
 चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु
 देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना
 इत्याह रक्षसामपंहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो
 वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुन्धे षड्विहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं
 हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिरुहरिकेशः
 पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं
 वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा

एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं
द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो
अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चं भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ
लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नी

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष
दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो निहितः
पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवाव रुन्धे चतसृभिरा पुच्छादेति
चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याह
वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ
च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते
यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्ग्राभ
एष निम्रोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि
गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषाऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते
क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या

अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतयां लोकान्स्समारोहति
सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयतामित्याहोभयैष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति
पञ्चभिरधिं क्रामति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह
सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्रे
सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम
वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुन्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीं स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वै
दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो-
ऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्ति सृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निर-
गमयति प्रेद्धो अग्रे दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै
सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरुहांस्तृहन्ति यदेतयां
समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति
स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्न इति वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्धे तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति
शमीमयीं शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे
ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव

श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैन९ स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव
तदग्निं दुहे सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य
साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः
प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजाना९ सृष्ट्या अग्निदेवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु
प्राविंशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवेनमव रुन्धे दध्ना
पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं
दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुन्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा
यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो
विण्मरुतो वैश्वानर९ हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं
बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपा९शु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं
विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो
देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुन्धे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै
मरुतो गणश एव विशमव रुन्धे गुणेन गुणमनुद्रुत्य जुहोति
विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑स॒दिति॒ वा ए॒षा हू॑यते घृतस्य॒
वा ए॒नमे॒षा धारा॑मुष्मि॒ल्लोके॑ पि॒न्वमा॒नोप॑ तिष्ठत॒ आज्ये॑न जुहोति॒
तेजो॑ वा आज्यं॒ तेजो॑ वसो॒र्धारा॑ तेज॑सै॒वास्मै॑ तेजो॒ऽव॑ रुन्धे॒ऽथो॑
कामा॒ वै वसो॒र्धारा॑ कामा॑ने॒वाव॑ रुन्धे॒ यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं
वि (३७)

छि॒न्द्यामि॑ति॒ वि॒ग्राहं॑ तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॒न्नाद्यं॑
विच्छि॑न॒त्ति यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं॒ सं त॑नुयामि॒ति सन्त॑तां
तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॒न्नाद्यं॑ सं त॑नोति॒ द्वाद॑श द्वाद॒शानि॑
जुहोति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रः संवत्स॑रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॑
रुन्धे॒ऽन्नं च॒ मेऽक्षु॑च्च म॒ इत्या॑हैतद्वै (३८)

अन्न॑स्य रूपं॒ रूपे॑णै॒वान्न॑मव॑ रुन्धे॒ऽग्निश्च॑ म॒ आप॑श्च म॒
इत्या॑हैषा वा अन्न॑स्य॒ योनिः॑ सयो॒न्येवा॒न्नम॑व॑ रुन्धे॒ऽर्धेन्द्रा॑णि
जुहोति॒ देवता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे॒ यत्सर्वे॑षाम॒र्धमिन्द्रः॑ प्रति॒ तस्मा॑दिन्द्रो॑
देवता॑नां भूयिष्ठ॒भाक्तं॑ इन्द्रमुत्त॑रमाहेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नुप॒रि॒ष्टाद्व॑धाति
यज्ञायु॒धानि॑ जुहोति॒ यज्ञः॑ (३९)

वै य॑ज्ञायु॒धानि॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे॒ऽथो॑ ए॒तद्वै य॒ज्ञस्य॑ रूपं॒
रूपे॑णै॒व य॒ज्ञम॑व॑ रुन्धे॒ऽवभृ॑थश्च॒ मे स्व॑गाका॒रश्च॑ म॒ इत्या॑ह
स्व॒गाकृ॑त्या अ॒ग्निश्च॑ मे घ॒र्मश्च॑ म॒ इत्या॑हैतद्वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ रूपं॒
रूपे॑णै॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑व॑ रुन्धे॒ ऋक्॑ मे॒ सामं॑ च म॒ इत्या॑ह (४०)

ए॒तद्वै छ॒न्दसा॑ रूपं॑ रूपेणै॒व छ॒न्दा॑स्य॒व रु॒न्धे
 गर्भा॑श्च मे व॒त्साश्च॑ म॒ इत्या॑है॒तद्वै प॑शूना॑ रूपं॑ रूपेणै॒व
 प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ क॒ल्पा॑ञ्जु॒होत्य॑क्लृ॒प्तस्य॑ क्लृ॒प्त्यै यु॒ग्मद॑यु॒जे जु॑होति
 मि॒थुन॑त्वायो॒त्तरा॑व॒ती भ॑वतोऽभि॒क्रान्त्या॑ ए॒का च॑ मे ति॒स्रश्च॑ म॒
 इत्या॑ह दे॒वछ॒न्दसं॑ वा ए॒का च॑ ति॒स्रश्च॑ (४१)

म॒नुष्य॑छ॒न्दसं॑ च॒तस्र॑श्चा॒ष्टौ च॑ दे॒वछ॒न्दसं॑ चै॒व म॑नुष्य॑छ॒न्दसं॑
 चा॒व रु॒न्ध आ॑ त्रय॑स्त्रिंश॒तो जु॑होति॒ त्रय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वता॑ दे॒वता॑
 ए॒वाव॑ रु॒न्ध आ॑ष्टाच॑त्वारिंश॒तो जु॑होत्य॒ष्टाच॑त्वारिंश॒दक्षरा॑
 जग॑ती॒ जाग॑ताः प॒शवो॑ जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ वा॒जश्च॑
 प्रस॑वश्चेति॒ द्वाद॑शं जु॒होति॑ द्वाद॑श॒ मासाः॑ सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑ ए॒व
 प्र॒ति ति॑ष्ठति॥ (४२)

वि वै य॒ज्ञः सा॒मं च॑ म॒ इत्या॑ह च॒ तिस्र॑श्चै॒कान्न॑पञ्चा॒शच्च॑॥ [८]

अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑द्वा॒गधे॑यमि॒च्छमा॑न॒स्तं दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नुप॑ न
 आ॒ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑ सौ॒ऽब्रवी॑द्वरं वृ॒णै म॒ह्यमे॒व वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जु॒हव॑न्निति॒ तस्मा॑द्ग॒ग्रे वा॑जप्रस॒वीयं॑ जु॒ह्वति॑ यद्वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जु॒होत्य॑ग्निमे॒व तद्वा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धय॒त्यथो॑ अभिषे॒क ए॒वास्य॑ स
 च॒तुर्द॑शभिर्जु॒होति॑ स॒प्त ग्रा॒म्या ओ॑ष॒धयः॑ स॒प्त (४३)

आ॒र॒ण्या उ॒भयी॑षाम॒वरु॑द्धा॒ अन्न॑स्यान्नस्य जु॒होत्य॑न्नस्यान्नस्या॒वरु॑
 औदु॑म्बरेण॒ सु॒वेण॑ जु॒होत्य॑ूर्वा॒ उदु॑म्बर॒ ऊर्ग॑न्नमूर्जे॒वास्मा॑

ऊर्जमन्नमव रुन्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्नि
न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वरुषं यद्धावेदन्नाद्याद्धावेदुपा

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवत्सायै पयसा
जुहोत्यहैवास्मै रात्रिं प्र दापयति रात्रियाहरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते
काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुन्धे षड्विर्जुहोति
षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे
पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अभि जयत्यग्निचितः ह वा अमुष्मिल्लोके वातोऽभि पवते
वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति
त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुन्धे समुद्रोऽसि
नभस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूपः रूपेणैव वातमव रुन्धेऽञ्जलिना
जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सुप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकूताय मनुष्यरथ एष
खलु वै देवरथो यदग्निरग्निं युनज्मि शवसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनः
स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युध्याद्युक्तो-
ऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अ॒ग्निर्या॒वाने॒वाग्नि॒स्तं यु॒नक्ति॒ यथान॑सि यु॒क्त आ॒धी॒यत॑
 ए॒वमे॒व तत्प्र॒त्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति॒ प्रति॒ स्तोमाः॑ प्रत्यु॒क्थानि॑
 य॒ज्ञाय॒ज्ञिय॑स्य स्तो॒त्रे द्वाभ्या॑म॒भि मृ॑शत्ये॒तावान् वै य॒ज्ञो
 या॒वानग्नि॑ष्टो॒मो भू॒मा त्वा अ॒स्यात॑ ऊ॒र्ध्वः क्रि॑यते॒ यावाने॒व
 य॒ज्ञस्तम॑न्त॒तौऽन्वारो॑हति॒ द्वाभ्या॑ प्रति॑ष्ठित्या॒ एक॒याप्र॑स्तुतं
 भव॒त्यथ॑ (४८)

अ॒भि मृ॑शत्यु॒पैनमु॑त्तरो॒ य॒ज्ञो न॑म॒त्यथो॒ सन्त॑त्यै प्र वा ए॒षोऽ
 ऽस्माल्लो॒काच्च॑वते॒ योऽग्निं॑ चि॒नुते॒ न वा ए॒तस्या॑निष्ट॒क आ॑हु॒तिर॑व
 कल्प॑ते॒ यां वा ए॒षोऽनिष्ट॑क आ॒हुतिं॑ जु॒होति॒ स्रव॑ति॒ वै सा ता॑
 स्रव॑न्तीं॒ य॒ज्ञोऽनु॒ परा॑ भवति॒ य॒ज्ञं यज॑मानो॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत
 आ॒हुती॑नां॒ प्रति॑ष्ठित्यै प्रत्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति (४९)

न य॒ज्ञः प॑राभवति॒ न यज॑मानोऽष्टावु॒पं दधा॑त्य॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री
 गा॒य॒त्रेणै॒वैनं॑ छन्द॒सा चि॑नुते॒ यदे॒काद॑श॒ त्रैष्टु॑भेन॒ यद्वा॑द॒श जा॑गतेन॒
 छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ चि॒नुते॒ नपा॒त्को वै ना॒मैषो॑ऽग्निर्यत्पु॑नश्चि॒तिर्य॑ एवं
 वि॒द्वान्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत आ॒ तृती॒यात्पु॑रु॒षाद॑न्नम॒त्ति यथा॒ वै पु॑नरा॒धेयं॑
 एवं पु॑नश्चि॒तिर्योऽग्न्या॑धेये॒न न (५०)

ऋ॒ध्नोति॑ स पु॑नरा॒धेय॑मा ध॑त्ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न॑ध्नोति॒ स
 पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुते॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत ऋ॒द्ध्या अथो॒ खल्वा॑हु॒र्न
 चै॒त्येति॑ रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निर्यथा॑ व्या॒घ्रं सु॒प्तम्बो॒धय॑ति
 ता॒दृगे॒व तदथो॒ खल्वा॑हु॒श्चेत॑त्येति॒ यथा॒ वसी॑या॒सं भा॑ग॒धेये॑न

बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत् तेन नार्धोऽस एतां
 पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत् तया वै स आर्धोऽद्यत्पुनश्चितिं चिनुत्
 ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत् सप्तदश च॥ [१०]

छन्द्श्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव
 भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वयसाम्पतिष्ठः
 श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः
 कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके
 भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो
 दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान्म्र (५२)

एव भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र
 जातान्भ्रातृव्यान्नुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
 प्रति जनिष्यमाणान्नथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो
 वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे
 वा अन्नमिष्यते सयोन्येवान्नमव रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पशुकामः
 पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं
 चिन्वीत यः कामयेत पितृलोकं ऋध्रुयामिति पितृलोक एवर्ध्नोति

विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेता९ स एता जमदग्निर्विह्व्या
अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं
यद्विह्व्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे
होतुर्धिष्णिय उप दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मा आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे द्वादशोप
दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव
रुन्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूप दधात्यष्टाशफाः पशवः पशून्वाव
रुन्धे षण्माजालीये षड्वा ऋतव ऋतवः खलु वै देवाः पितर ऋतून्व
देवान्पितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजंसातय इत्यनुष्टुक्प्रतिपद्वति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो
गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वस्त्रिभिस्तिष्ठं स्तिष्ठति
यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वांश्चतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते
परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुक्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां
परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां
गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्व आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव
साक्षाद्वोति शक्ररयः पृष्ठम्भवत्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते

प॒शव॒ आ ल॑भ्यन्त उ॒तेव॑ ग्रा॒म्या उ॒तेवा॑र॒ण्या यच्छ॑क्करयः पृ॒ष्ठं
भ॒वन्त्यश्व॑स्य स॒र्वत्वाय॑ पा॒थुर॑श्म॒म्ब्रह्म॑सा॒मं भ॑वति र॒श्मिना॒ वा
अश्वः (५७)

य॒त ई॑श्व॒रो वा अश्वोऽय॒तोऽप्र॑तिष्ठितः परा॑ परा॒वतं॑
गन्तो॒र्त्पा॑थु॒रश्म॑म्ब्रह्मसा॒मम्भ॑वत्यश्व॒स्य य॒त्यै धृ॒त्यै सङ्कृ॑त्यच्छावाकसा॒म
वा ए॒ष यद॑श्वमे॒धः कस्त॑द्वेदेत्या॒हुर्यदि॑ स॒र्वो वा क्रि॑यते न वा
स॒र्व इति॑ यत्सङ्कृ॑त्यच्छावाकसा॒मम्भ॑वत्यश्व॒स्य स॒र्वत्वाय॑ पर्या॑प्त्या
अन॑न्तरायाय॒ स॒र्वस्तो॑मोऽतिरा॒त्र उ॑त्त॒मम॑हर्भवति॒ स॒र्वस्या॑प्त्यै
स॒र्वस्य॑ जि॒त्यै स॒र्वमे॒व तेना॑ऽऽप्नोति॒ सर्वं॑ जयति॥ (५८)

अहर्भवति॒ वा अश्वोऽहर्भवति॒ दशं॑ च॥ [१२]

यदे॒केन॑ प्र॒जाप॑तिः प्रे॒णानु॑ यजु॒षापो॑ वि॒श्वकर्मा॑न् आ या॒हि सु॒वर्गाय॑ वज्रो॑ गाय॒त्रेणा॑ग्रं उदधे
स॒मीचीन्द्रा॑य म॒युर॑पां बला॑य पुरुष॒मृगः॑ सौ॒री पृ॑षतः शका॒ रु॒रुर॑लजः सु॒पर्ण आ॑ग्नेयोऽश्वोऽ॒ग्नयेऽनी॑कवते
चतु॑र्विंशतिः॥ [१३] यदे॒केन॑ स पापी॒याने॑तद्वा अ॒ग्नेर्धनु॑स्तद्वेवास्त्वेन्द्र॒ज्येष्ठा अ॒पां न॑प्रेऽश्व॒स्तूप॑रो
द्वि॒प॑ष्टिः॥ 62॥ यदे॒केनै॑कं शितिपा॒त्येत्वं॑॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सऽस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
 पशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं
 दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया
 यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
 नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते
 तस्माद्यद्रियङ्वायुः (१)

वातिं तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यत्र नियुत्वन्ते
 स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
 वायुमतीं श्वेतवतीं याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्र इत्याघारमा घारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः
 प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते
 यच्छ्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्गवां
 यदव्यां इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं
 धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
 तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुयद्वायव्यं
 कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इ॒या॒द्य॒द्वा॒य॒व्यः॑ प॒शु॒र्भ॒व॑न्ति॒ तेन॑ वा॒यो॒र्नै॒ति॒ य॒त्रा॒जा॒प॒त्यः॑
 पु॒रो॒डा॒शो भ॑व॒न्ति॒ तेन॑ प्रा॒जा॒प॒ते॒र्नै॒ति॒ य॒द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒स्तेन॑
 वै॒श्वान॒रा॒त्रै॒त्या॒ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं नि॒र्व॒प॒ति॒ दी॒क्षि॒ष्य॒मा॒णो॒-
 ऽग्निः॑ सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं चा॑ र॒भते॑ ऽग्नि॒र॒व॒मो
 दे॒वता॑नां॒ विष्णुः॑ प॒र॒मो यदा॑ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं नि॒र्व॒प॒ति॒
 दे॒वताः॑ (४)

ए॒वो॒भ॒यतः॑ प॒रि॒गृ॒ह्य य॒ज॑मा॒नो॒ऽव॑ रु॒न्धे पु॒रो॒डा॒शेन॑ वै दे॒वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑र्धु॒वं च॒रु॒णा॒स्मिन् यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रुया॑मि॒ति स पु॒रो॒डा॒शं कु॒र्वीता॒मुष्मि॑न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॑ति॒
 यद॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒स्तेना॑ग्ने॒यो य॒त्रि॒क॒पा॒ल॒स्तेन॑ वैष्ण॒वः स॒मृ॒द्धौ
 यः का॒मये॑ता॒स्मि॑ल्लो॒क ऋ॒ध्रुया॑मि॒ति स च॒रुं कु॒र्वीता॒ग्ने॒र्धृतं॑
 विष्णो॑स्तण्डु॒लास्त॑स्मात् (५)

च॒रुः का॒र्यो॑ऽस्मिन्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॑त्यादि॒त्यो भ॑व॒ती॒यं वा
 अ॒दि॒तिर॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठ॒त्यथो॑ अ॒स्यामे॒वाधि॑ य॒ज्ञं त॑नु॒ते यो वै
 सं॒व॒त्स॒रमु॒ख्यम॑भृ॒त्वाग्निं॑ चि॒नुते॑ यथा॑ सा॒मि गर्भो॑ऽव॒प॒द्य॑ते ता॒दृगे॒व
 तदा॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒द्वैश्वान॑रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं पु॒रस्ता॒न्निर्व॑पे॒त्सं॒व॒त्स॒रो वा
 अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यथा॑ सं॒व॒त्स॒रमा॑त्स्वा (६)

का॒ल आ॑ग॒ते वि॒जा॒य॑त ए॒वमे॒व सं॒व॒त्स॒रमा॑त्स्वा का॒ल
 आ॑ग॒ते॒ऽग्निं चि॑नु॒ते ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑त्येषा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूर्य॑द्वै॒श्वान॑रः

प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं
इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्ङायुर्यच्छ्रुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादास्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं
नाशक्रोथ्सोऽब्रवीदृध्रुवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं
देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यथ्समचिन्वन्तच्चित्यस्य
चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्रोत्येव कस्मै कमग्निस्र्चीयत
इत्याहुरग्नवान् (८)

असानीति वा अग्निस्र्चीयतेऽग्नवानेव भवति कस्मै
कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निस्र्चीयते विदुरेनं
देवाः कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निस्र्चीयते
गृह्येव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः पशुमानसानीति वा
अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः सप्त
मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निस्र्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं
च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनममुष्मिल्लोक उप जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति
सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि

यथा॑ त्वा॒ नाति॑ध॒क्ष्यतीति॑ स इ॒माम॒भ्य॑मृ॒शत् प्र॒जाप॑तिस्त्वा
साद॑यतु॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॒देती॒मामे॒वेष्ट॑कां
कृ॒त्वोपा॑ध॒त्तान॑तिदाहाय॒ यत्प्रत्य॑ग्निं चि॒न्वी॒त तद॑भि मृ॒शेत्प्र॒जा-
प॑तिस्त्वा साद॑यतु॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॒द (११)

इती॒मामे॒वेष्ट॑कां कृ॒त्वोप॑ ध॒त्तेऽन॑तिदाहाय प्र॒जाप॑तिरकामयत्
प्र जा॑ये॒येति॑ स ए॒तमु॒ख्य॑मपश्यत्त॑ सं॒वत्स॒रम॑बिभुस्ततो॒ वै स
प्राजा॑यत् तस्मा॑त्सं॒वत्स॒रम॑भ्यः प्रै॒व जा॑यते॒ तं वस॑वोऽब्रुव॒न्प्र
त्वम॑जनिष्ठा व॒यं प्र जा॑यामहा इति॒ तं वसु॑भ्यः प्राय॑च्छ॒त्तं
त्री॒ण्यहा॑न्यबिभरुस्तेन॑ (१२)

त्रीणि॑ च श॒तान्य॑सृजन्त॒ त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑त्त्र्य॒हम॑भ्यः प्रै॒व
जा॑यते॒ तान्नु॒द्रा अ॑ब्रुव॒न्प्र यू॒यम॑जनिद्वं व॒यं प्र जा॑यामहा इति॒ तं
रु॒द्रेभ्यः॑ प्राय॑च्छ॒न्तं षड॑हा॒न्यबिभरुस्तेन॑ त्रीणि॑ च श॒तान्य॑सृजन्त॒
त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑त्षड्॒हम॑भ्यः प्रै॒व जा॑यते॒ ताना॑दित्या अ॑ब्रुव॒न्प्र
यू॒यम॑जनिद्वं व॒यं (१३)

प्र जा॑यामहा इति॒ तमा॑दित्येभ्यः प्राय॑च्छ॒न्तं द्वाद॑शाहा॒न्यबिभरुस्तेन॑
त्रीणि॑ च श॒तान्य॑सृजन्त॒ त्रय॑स्त्रि॑शतं च॒ तस्मा॑द्द्वाद॒शाह॑म॒भ्यः प्रै॒व
जा॑यते॒ तेनै॒व ते स॒हस्र॑मसृजन्तो॒खा सं॑हस्रत॒मीं य ए॒वमु॒ख्यं
सा॒हस्रं वेद॑ प्र स॒हस्रं प॒शूना॑प्नोति॥ (१४)

अ॒ग्नि॒वान्प॑शुमानं॒सानी॑ति वा अ॒ग्निर्ध॑विष्ये मृ॒शेत्प्र॒जाप॑तिस्त्वा साद॑यतु॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॒द

तेन तानादित्या अंब्रवन्म यूयमंजनिङ् वयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते
यदुखा सा वा एषैतरहिं यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे
युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमां इत्युखायां जुहोति तेनैवेनां
पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युङ्क्ते
युञ्जानेष्वग्रे (१५)

युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमां इत्याहैष वा
अग्रेर्योगस्तेनैवेनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति
न्यङ्कुग्निश्चेतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयसां वा एष प्रतिमया
चीयते यदग्निर्यन्यश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं
न पतितुं शक्यादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं
चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति
द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समानं हि चक्षुः
समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत तद्देवा
वामभृतावृजत तद्वामभृतौ वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव
तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै
हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्क्ते द्वियजुर्भवति
प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्निं प्राचीनमुत्तानं वामभृतश्चतुर्विंशतिश्च॥ [३]

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-
वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे एवोषं धत्ते
यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जायते ता
ओषधयः (१८)

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरन्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरताः
स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्याः रेतं
एवास्यं सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं
यो वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षामुष्मिल्लोके भवति यः
सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य
वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यः हविरिति
स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य

यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायाभि
मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृजिना च
मर्तान्राये च नः स्वपत्याय देव दिति च रास्वादिति मुरुष्येति
यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कर्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै
नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौ-
ऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो
वा एष आ वृश्च्यते यः पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत्
उच्छिःषतीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव
ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै
प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा
स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणं समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानं समर्धयत्यपान्यात्तृतीयामुपधार
समर्धयत्यथो प्राणैरेवैनं समिन्दे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमातृणा
उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै
व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा

उप॒दधा॑ती॒माने॒व लो॒कानु॑प॒धायै॑षु (२४)

लो॒केष्वधि॑ प्र जा॒यते प्रा॒णाय॑ व्या॒नाया॑पा॒नाय॑ वा॒चे त्वा॒
चक्षु॑षे त्वा॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑दा॒ग्निना॒ वै दे॒वाः
सु॒वर्गं लो॒कम॑जिगा॒सन्तेन॑ पति॑तुं नाश॑कृ॒वन्त ए॒ताश्च॑त॒स्रः
स्वय॑मातृ॒ण्णा अ॑पश्य॒न्ता दि॑क्षूपा॒दध॑त तेन॑ स॒र्वत॑श्चक्षुषा सु॒वर्गं
लो॒कमा॑य॒न्यच्च॑त॒स्रः स्वय॑मातृ॒ण्णा दि॑क्षूप॒दधा॑ति स॒र्वत॑श्चक्षुषै॒व
तदा॑ग्निना॒ यज॑मानः सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र॒ आ या॑हि वी॒तय॑ इत्या॒हाह्वै॑तै॒वैन॑म॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह
इत्या॑ह हू॒त्वैवैनं॑ वृणी॒तेऽग्नि॑ना॒ग्निः समि॑ध्य॒त इत्या॑ह॒ समि॑न्द्र
ए॒वैन॑म॒ग्निर्वृ॑त्राणि जङ्घ॒नदि॑त्या॒ह॒ समि॑न्द्र ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धात्य॒ग्नेः
स्तोम॑म्मनाम॒ह॒ इत्या॑ह॒ मनु॑त ए॒वैन॑मे॒तानि॒ वा अ॒ह्ना रू॒पाणि॑ (२६)

अ॒न्व॒हमे॒वैनं॑ चि॒नुते॑ऽवा॒ह्ना रू॒पाणि॑ रु॒न्धे ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑
वद॑न्ति कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑तया॑ग्नीर॒न्या इष्ट॑का॒ अया॑तयाग्नी लो॒कं
पृ॒णेत्यै॑न्द्रा॒ग्नी हि बा॑र॒हस्प॑त्येति॒ ब्रू॒यादिन्द्रा॑ग्नी च॒ हि दे॒वानां॑
बृ॒हस्प॑तिश्चा॒यात॑यामा॒नोऽनु॑च॒रव॑ती भव॒त्यजा॑मित्वा॒यानु॑ष्टु॒भानु॑
चर॑त्या॒त्मा वै लो॑कं पृ॒णा प्रा॒णोऽनु॑ष्टु॒प्तस्मा॑त्प्रा॒णः सर्वा॑ण्यङ्गा॒न्यनु॑
चर॑ति॒ ता अ॑स्य॒ सूद॑दो॒हसः॑ (२७)

इत्या॑ह॒ तस्मा॑त्प॒रुषि॑प॒रुषि॑ र॒सः सोम॑ः श्री॒णन्ति॑ पृ॒श्नय॑

इत्या॒हान्नं॑ वै पृ॒थ्व्यन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धेऽर्को वा अ॒ग्निर॒र्कोऽन्न॑मन्नमे॒वाव॑
 रुन्धे जन्मं दे॒वानां॑ वि॒शस्त्रि॑ष्वा रो॒चने॑ दि॒व इत्या॑हे॒माने॑वास्मै लो॒कां
 ज्योति॑ष्मतः करोति॒ यो वा इष्ट॑कानां प्रति॒ष्ठां वेद॑ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति
 तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॒देत्या॑हे॒षा वा इष्ट॑कानां प्रति॒ष्ठा य एवं
 वेद॑ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति॥ (२८)

रूपाणि सूर्यदोहसुस्तया षोडश च॥ [६]

सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काय॑ ची॒यते॒ यद॒ग्निर्वज्रं॑ ए॒काद॒शिनी॑
 यद॒ग्नावे॑काद॒शिनी॑मि॒नुया॑द्वज्रेणै॒नं सुव॒र्गालो॒काद॒न्तर्द॑ध्या॒द्यन्न
 मि॒नुया॑त्स्वरु॒भिः प॒शून्व्य॑र्धये॒देक॑यूपमि॒नोति॑ नै॒नं वज्रेण॑
 सुव॒र्गालो॒काद॒न्तर्द॑धाति॒ न स्वरु॒भिः प॒शून्व्य॑र्धयति॒ वि वा ए॒ष
 इन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण॒र्ध्यते॒ योऽग्निं॑ चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑त्यैन्द्रि॒या (२९)

ऋ॒चाक्रम॑णं॒ प्रती॑ष्ट॒कामुप॑ द॒ध्यान्नेन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण व्यृ॒ध्यते
 रु॒द्रो वा ए॒ष यद॒ग्निस्तस्य॑ ति॒स्रः श॑र॒व्याः प्रती॑ची॒ तिरश्च्य॑नूची॒
 ताभ्यो॑ वा ए॒ष आ वृ॑श्च्यते॒ योऽग्निं॑ चि॒नुते॑ऽग्निं चि॒त्वा
 तिसृ॑ध॒न्वमया॑चित॒म्ब्राह्म॑णाय॒ दद्या॑त्ताभ्य॒ एव नम॑स्करोत्यथो॒ ताभ्य॑
 ए॒वात्मानं॑ निष्क्रीणीते॒ यत्ते॑ रु॒द्र पु॑रः (३०)

धनु॑स्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्र संव॑त्स॒रेण॑ नम॑स्करोमि॒
 यत्ते॑ रु॒द्र दक्षि॑णा धनु॑स्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्र परि॑वत्स॒रेण॑
 नम॑स्करोमि॒ यत्ते॑ रु॒द्र प॒श्चाद्ध॑नुस्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते

रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्तं रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्तं
रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण नमस्करोमि
रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि
सञ्चितमेतैरुप तिष्ठते नमस्कुरैरेवैनं शमयति येऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्र णो
जीवातवे सुवा। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने
दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्भिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं
त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहैषा वा
अग्नेराप्तिस्तयैवैनमाप्नोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गायत्रेण पुरस्तादुप तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तरा-
भ्यां पक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायं जायज्ञियेन पुच्छं मृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति
प्रजापतिरग्निमसृजत् सौऽस्मात्सृष्टः पराङ्मत्तं वारवन्तीयेनावारयत्
तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेन श्येती अंकुरुत् तच्छैतस्य
श्यैतत्वम् (३४)

यद्वारवन्तीयेनोपतिष्ठते वारयत् एवैनं श्यैतेन श्येती कुरुते
प्रजापतेरुहृदयेनापिपक्षमप्रत्युप तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति

प्राच्यां त्वा दिशा सादयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना देवतयाग्नेः
 शीर्ष्णाग्नेः शिर उप दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सादयामि त्रैष्टुभेन
 छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधामि प्रतीच्यां त्वा
 दिशा सादयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुप
 दधाम्युदीच्या त्वा दिशा सादयाम्यानुष्टुभेन छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां
 देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि
 पाङ्केन छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुप दधामि
 यो वा अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्मा मुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं
 चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवत्यात्मेष्टका उप दधात्येष वा अग्नेरात्मा
 सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येतत्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सादयामि यः सात्मानञ्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥ [८]

अग्रं उदधे या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते
 नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्माग्ने दुध गह्य किंशिल वन्य
 या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप
 जीवन्तो भूयास्म पञ्च वा एतैऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो
 दुधः (३७)

द्वितीयो गह्यस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो
 यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता

आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
यजमानो वाङ्म आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः
श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा
एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामन्ति वाङ्म
आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय
नमो अस्त्वाहुतिभागा वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयः हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा
चरमायामिष्टकायां नि दध्याद्भागधेयेनैवैनः शमयति तस्य त्वे
शतरुद्रीयः हुतमित्याहुयस्यैतदग्नौ क्रियत इति वसंवस्त्वा
रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः
पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वैर्देवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो
मरुद्भिरुत्तरतः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्टाच्च पान्तु न वा
एतेन पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति
यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

समीची नामासि प्राची दिक्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता
यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च
नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दिक्तस्यास्त
इन्द्रोऽधिपतिः पृदाकुः प्राची नामासि प्रतीची दिक्तस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते
वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामासि बृहती दिक्तस्यास्ते
बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमो-
ऽधिपतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां
नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चित् रक्षन्ति
ताभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता
आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवेनाञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः
सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वज्रिणो
नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो
नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम
स्थ तेषां व उपरि गृहा वरुणं व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ
पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत
 ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये
 देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति दध्ना मधुमिश्रेणैता
 आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनान्प्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा
 अहुताद इति (४६)

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वन्तं
 धयापाम्प्रप्यातमग्रे सरिरस्य मध्ये। उथ्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्व
 समुद्रियः सदनमा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुञ्चति
 यथाश्चो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः परा
 भवति तं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा
 लूक्षः (४७)

भवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं
 जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति
 तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो
 दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति
 वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्यास्ते द्विष्मो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥—[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञ ऋश्यं

ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः
क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञः कुलुङ्गः
सिन्धोः शिशुमारो हिमवतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टविंशतिः॥ [११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदशस्ते धातुः सरस्वत्यै
शारिः श्येता पुरुषवाक्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो
नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥ [१२]

अपां नत्रे जषो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे
पैङ्गराजो भगाय कुषीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या
दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो
मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लौहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः
प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दारवाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहो
कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्गा नीलशीर्ष्णी तैर्यम्णे धातुः

कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी ब॒लाक॑श्यो म॒यूरः श्ये॒नस्ते ग॑न्ध॒र्वाणां व॑सू॒नां क॒पिञ्ज॑लो
रु॒द्राणां ति॑त्तिरी रो॒हित्कु॑ण्ड॒णार्ची गो॒लत्ति॑का ता अ॒प्सर॑सा॒मर॑ण्याय
सृ॒मरः॥ (५४)

[१६]

पृ॒ष॒तो वै॑श्वदे॒वः पि॒त्वो न्य॑ङ्कुः क॒शस्तेऽनु॑मत्या अ॒न्यवा॒पो-
र्ध॒मा॒साना॑म्मा॒सां क॒श्यपः क॒रिः कु॒टरु॑र्दात्यौहस्ते सि॒नीवा॒ल्यै
बृ॒हस्प॑तये शित्पु॒टः॥ (५)

[१७]

शका॑ भौमी पा॒त्रः कशो॑ मा॒न्थील॑वस्ते पि॒तृणा॑मृ॒तूनां ज॑हंका
सं॒वत्स॑राय॒लोपा॑ क॒पोत॑ उलू॒कः श॒शस्ते नैर्ऋ॑ताः कृ॒क॒वाकुः
सा॒वि॒त्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषुतः शकाष्टादशाष्टादशः॥ [१८]

रु॒रू रौ॒द्रः कृ॑कला॒सः श॒कुनिः पि॒प्प॒का ते श॑र॒व्यायै
हरि॑णो मा॒रुतो ब्र॑ह्म॒णे शा॒र्गस्तर॑क्षुः कृ॒ष्णः श्वा च॑तु॒रक्षो ग॑र्द॒भस्त
इ॒तर॑ज॒नाना॑म॒ग्नये धू॒ङ्गा॥ (५७)

रुरुर्विशतिः॥ [१९]

अ॒ल॒ज आ॑न्तरि॒क्ष उ॒द्रो म॒द्भुः प्ल॒वस्ते॑ऽपामदि॒त्यै
ह॒५स॒साचि॑रिन्द्रा॒ण्यै की॒र्शा गृ॒ध्रः शि॒तिक॒क्षी वा॑र्धा॒ण॒सस्ते
दि॒व्या द्या॑वापृथि॒व्या श्वा॒वित्॥ (५८)

[२०]

सु॒प॒र्णः पा॑र्जन्यो ह॒५सो वृ॒को वृ॒षद॒५श॒स्त ऐ॒न्द्रा अ॒पामु॒द्रो-
ऽर्य॑म्णे लो॑पा॒शः सि॒५हो न॑कु॒लो व्या॒घ्रस्ते म॑हेन्द्रा॒य का॒मा॒य
पर॑स्वान्॥ (५९)

अ॒ल॒जः सु॑प॒र्णोऽष्टा॑द॒शाष्टा॑द॒शः॥ [२१]

आ॒ग्ने॒यः कृ॒ष्णग्री॑वः सा॒रस्व॑ती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः श्या॒मः
शि॒तिपृ॒ष्ठो बा॑र्हस्प॒त्यः शि॒ल्पो वै॑श्वदे॒व ऐ॒न्द्रोऽरु॑णो मा॒रुतः क॒ल्माष॑
ऐ॒न्द्रा॒ग्नः स॑हि॒तोऽधो॑रा॒मः सा॒वि॒त्रो वा॑रु॒णः पे॒त्वः॥ (६०)

आ॒ग्ने॒यो द्वा॒वि॒ंश॒तिः॥ [२२]

अश्व॑स्तू॒परो गो॑मृ॒गस्ते प्रा॑जाप॒त्या आ॑ग्ने॒यौ कृ॒ष्णग्री॑वौ त्वा॒ष्ट्रौ
लो॒मश॑स॒क्थौ शि॒तिपृ॒ष्ठौ बा॑र्हस्प॒त्यौ धा॒त्रे पृ॑षो॒दरः सौ॒र्यो ब॒लक्षः
पे॒त्वः॥ (६१)

अश्वः॑ षोड॒शः॥ [२३]

अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते रोहि॑ता॒ञ्जिर॒न॒ड्वा॒न॒धो॒रा॒मौ सा॒वि॒त्रौ पौ॒ष्णौ
र॑ज॒तना॑भी वैश्वदे॒वौ पि॒शङ्गौ तू॒परो मा॑रु॒तः क॒ल्माष॑ आ॒ग्ने॒यः
कृ॒ष्णोऽजः॑ सा॒रस्व॑ती मे॒षी वा॑रु॒णः कृ॒ष्ण ए॒क॑शि॒तिपा॒त्ये॒त्वः (६२)

अ॒ग्नयोऽनी॑कव॒ते द्वावि॑ंशतिः॥ [२४]

हिर॑ण्यवर्णा अ॒पां ग्रहा॑न्भू॒तेष्ट॒काः स॒जुः सं॒वत्स॒रं प्र॒जाप॑तिः स क्षुर॑प॒विर्भे॒र्वे दी॒क्षया॑ सु॒वर्गाय॑ तं
यन्न॑ स॒ृतं प्र॒जाप॑तिर्ऋ॒तुभी रोहि॑तः पृ॒थि॒जः शि॒तिबा॒हुर्ऋ॒तः क॒र्णाः शु॒ण्ठा इन्द्रा॑यादि॒त्यै सो॒म्या वा॑रुणाः
सोमा॒येका॑दश पि॒शङ्गा॒स्त्रयो॑वि॒ंशतिः॥ [२५] हिर॑ण्यवर्णा भू॒तेष्ट॒काश्छन्दो॑
यत्कनी॑या॒सन्नि॒वृद्धा॑ग्नि॒र्वारु॑णाश्चतुःपञ्चाशत्॥५४॥ हिर॑ण्यवर्णा नि॒र्वक्ष॑सः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
 अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
 यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्।
 मधुश्रुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
 यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भुक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः
 पृथिवीम्पयसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा
 पश्यतापः शिवया तनुवोप स्पृशत त्वचम्मे। सर्वा अग्नीं
 रप्सुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि धत्ता। यददः
 सम्प्रयतीरहावनदता हृते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि
 सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभं समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अपकामं
 स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वार्णाम्
 वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठत्स्यन्दमाना यथावशम्।
 उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदापं
 आसुरग्नीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरुंगम आ मा प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वा

शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य
 तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हिष्ठा मयोभुवस्ता न
 ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
 भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य
 क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे
 यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्गात मधुपृचांमातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहां नृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सवो-
 ऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
 उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित
 आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति
 भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमार्च्छति
 सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः
 पशव आपोऽन्नं पशवोऽन्नादः पशुमान्भवति यस्यैता उपधीयन्ते
 य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरेणैवास्मै (६)

अन्नमव रुन्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते
 सयोन्येवान्नमव रुन्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते
 यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनानि

भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता
उपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौध्वर्युं यजमानं
प्रजाः शुचार्पयति यदप उपदधाति शुचमेवास्य शमयति
नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्ते-
ऽपां वा एतानि हृदयानि यदेता आपो यदेता अप उपदधाति
दिव्याभिरेवैनाः स९ सृजति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भवति यो वा एतासामायतनं क्लृप्तिं वेदायतनवान्भवति
कल्पतेऽस्मा अनुसीतमुप दधात्येतद्वा आसामायतनमेषा क्लृप्तिर्य
एवं वेदायतनवान्भवति कल्पतेऽस्मै द्वन्द्वमन्या उप दधाति चतस्रो
मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं
चरुमुपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमव रुन्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं
दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नमद्यते बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मा अन्नमव रुन्धे ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय
त्वेत्याह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं
वेद॥ (१०)

अमृतमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं पर्जन्यं उपदधाति साक्षात्सप्तचत्वारिंशच्च॥—[२]

भूतेष्टका उप दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते

तत॑ ए॒वैन॒मव॑ं यज॒ते तस्मा॑द॒ग्नि॒चि॒त्सर्व॑मायु॒रेति॑ सर्वे ह्य॑स्य मृ॒त्यवो॒-
 ऽवै॑ष्टा॒स्तस्मा॑द॒ग्नि॒चि॒न्नाभि॑चरि॒तवै॑ प्र॒त्यगे॑नमभि॒चारः॑ स्तृ॒णुते॑ सू॒यते॒
 वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॒नुते॑ दे॒वसु॑वामे॒तानि॑ ह॒वीः॑ षि॒ भवन्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै
 दे॒वाना॑ः स॒वास्त ए॒व (११)

अ॒स्मै स॒वान्प्र य॑च्छन्ति॒ त ए॑न॒ः सु॒वन्ते स॒वो॑ऽग्निर्व॒रुण॑स॒वो
 रा॒ज॒सूय॑ ब्रह्म॒सव॑श्चित्यो॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सव॑ इत्या॒ह
 स॒वितु॑प्र॒सूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॒णा दे॒वता॑भि॒रभि॑ पि॒श्वत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्या॒भि
 पि॒श्वत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्याव॒रुद्धौ॑ पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भि पि॑श्वति पु॒रस्ता॑द्धि
 प्र॒ती॒चीन॑म॒न्नम॑द्यते॒ शी॒र्षतो॑ऽभि पि॑श्वति शी॒र्षतो॑ ह्य॒न्नम॑द्यत॒ आ
 मु॒खाद॑न्वव॒स्माव॑यति (१२)

मु॒ख॒त ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधात्य॒ग्नेस्त्वा॑ सा॒म्राज्ये॑ना॒भि
 पि॑श्वा॒मीत्या॑हैष वा अ॒ग्नेः स॒वस्ते॒नैवैन॑म॒भि पि॑श्वति बृह॒स्पते॑स्त्वा
 सा॒म्राज्ये॑ना॒भि पि॑श्वा॒मीत्या॑ह ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवैन॑म॒भि
 पि॑श्व॒तीन्द्र॑स्य त्वा सा॒म्राज्ये॑ना॒भि पि॑श्वा॒मीत्या॑हेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नुप॒रि॑ष्टाद्

वै रा॒ज॒सूय॑स्य रू॒पं य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुत उ॒भावे॒व
 लो॒काव॑भि ज॑यति॒ यश्च॑ रा॒ज॒सूये॑नेजा॒नस्य॑ यश्चा॒ग्नि॒चित् इन्द्र॑स्य
 सु॒षुवा॑णस्य॒ दश॑धेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प॒राप॑तत्तद्दे॒वाः सौ॑त्राम॒ण्या
 स॒मभ॑रन्त्सू॒यते॒ वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॒नुते॑ऽग्निं चि॒त्वा सौ॑त्राम॒ण्या
 य॑जेतेन्द्रि॒यमे॒व वी॒र्यं॑ स॒म्भृत्या॑त्मन्ध॒त्ते॥ (१४)

त एवान्ववन्सावयत्येतदष्टाचत्वारिंशच्च ॥ [३]

स॒जूर॒ब्दोऽया॑वभिः स॒जूर॒षा अरु॑णीभिः स॒जुः सूर्य॑ एत॑शेन
स॒जोषा॑व॒श्विना॒ द॒सो॑भिः स॒जूर॒ग्निर्वै॑श्वान॒र इडा॑भिर्घृतेन स्वाहा॑
संव॑थ्स॒रो वा अ॒ब्दो मा॒सा अया॑वा उ॒षा अरु॑णी सूर्य॑ एत॑श
इ॒मे अ॒श्विना॑ संव॑थ्स॒रोऽग्निर्वै॑श्वान॒रः प॒शव॑ इडा॑ प॒शवो॑ घृ॒तः
संव॑थ्स॒रम्प॒शवो॑ऽनु प्र जा॑यन्ते संव॑थ्स॒रेणै॒वास्मै॑ प॒शून्प्र ज॑नयति
दर्भ॑स्त॒म्बे जु॑होति॒ यत् (१५)

वा अ॒स्या अ॒मृतं॑ यद्वी॒र्यं तद्दर्भा॑स्तस्मि॑ञ्जुहोति॒ प्रैव जा॑यते-
ऽन्ना॒दो भ॑वति॒ यस्यै॒वं जु॑ह॒त्ये॒ता वै दे॒वता॑ अ॒ग्नेः पु॒रस्ता॑द्वा॒गास्ता
ए॒व प्री॑णा॒त्यथो॒ चक्षु॑रे॒वाग्नेः पु॒रस्ता॑त्प्रति॒ दधा॒त्यन॑न्धो भवति॒ य
ए॒वं वेदा॑पो वा इ॒दम॒ग्ने स॒लिल॑मा॒सीत्स प्र॒जाप॑तिः पु॒ष्कर॑पर्णे
वातो॑ भूतो॑ऽले॒लाय॑त्सः (१६)

प्र॒ति॒ष्ठां नावि॑न्द॒त स ए॒तद॒पां कु॒लाय॑मपश्य॒त्तस्मि॑न्न॒ग्निम॑चिनु॒त्
तदि॒यम॑भव॒त्ततो॑ वै स प्र॒त्य॑तिष्ठ॒द्यां पु॒रस्ता॑दु॒पाद॑धा॒त्तच्छि॒रोऽभ॑व॒त्सा
प्राची॑ दि॒ग्यां दक्षि॑ण॒त उ॒पाद॑धा॒त्स दक्षि॑णः प॒क्षोऽभ॑व॒त्सा दक्षि॑णा
दि॒ग्याम्प॒श्चादु॒पाद॑धा॒त्तत्पु॒च्छं॑मभ॒व॒त्सा प्र॒तीची॑ दि॒ग्यामु॑त्तर॒त
उ॒पाद॑धात् (१७)

स उत्तरः प॒क्षोऽभ॑व॒त्सोदी॑ची दि॒ग्यामु॑परि॒ष्टादु॒पाद॑धा॒त्तत्पृ॒ष्ठम॑भव॒त्
दि॒गियं॑ वा अ॒ग्निः प॒ञ्चै॑ष्टक॒स्तस्मा॒द्यद॒स्यां खन॑न्त्य॒भीष्ट॑कां

तृन्दन्त्यभि शर्करा५ सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते
तस्मादिमां वया५सि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते
प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय
सर्वासु दिक्ष्वर्धुकः स्वामेव तद्दिशमन्वेत्युपां वा अग्निः
कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हारुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र
विशन्ति॥ (१९)

यदलेलायुधस उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीये संवत्सर आग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपेदैन्द्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं
वैष्णवं त्रिकपालं तृतीये संवत्सरेऽभिजिता यजेत यदष्टाकपालो
भवत्यष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रम्प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
तेन दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा
त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभम्माध्यंदिनं सवनं माध्यंदिनमेव सवनं तेन
दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्द्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं
जागृतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो
यद्बारहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन
दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव

तेन॑ दाधार॒ यत्तृतीये॑ संवत्सरे॑ऽभिजिता॒ यज॑तेऽभिजित्यै॒
यत्संवत्सरमुख्यम्बिभर्तीममेव (२१)

तेन॑ लोकः॑ स्पृणोति॒ यद्वितीये॑ संवत्सरे॑ऽग्निं चिनुते॑-
ऽन्तरिक्षमेव तेन॑ स्पृणोति॒ यत्तृतीये॑ संवत्सरे॑ यज॑तेऽमुमेव तेन॑
लोकः॑ स्पृणोत्येतं वै परं॑ आद्धारः॒ कक्षीवा॑ऽ औशिजो॒ वीतह॑व्यः
श्राय॑सस्त्रसदस्युः पौरुकुथ्स्यः प्रजाका॑मा अचिन्वत् ततो॒ वै ते
सहस्र॑ऽसहस्रं पुत्रान॑विन्दन्त प्रथ॑ते प्रजया॑ पशुभि॑स्ताम्रा॑माप्नोति॒
यां तेऽगच्छ॑न् य एवं वि॒द्वानेतम॑ग्निं चिनुते॑॥ (२२)

दाधार॒ त्रिष्टुभ॑मिममेवैवं च॒त्वारि॑ च॥ [५]

प्रजाप॑तिर॒ग्निम॑चिनुत् स क्षुरप॑विभू॒त्वातिष्ठ॑त्तं दे॒वा बिभ्य॑तो
नोपा॑यन्ते छन्दा॑भिरा॒त्मानं॑ छादयि॒त्वोपा॑यन्तच्छन्द॑सां छन्द॑स्त्वं
ब्रह्म॒ वै छन्दा॑ऽसि ब्रह्म॑ण ए॒तद्रूपं॑ यत्कृ॒ष्णाजि॑नङ्का॒र्ष्णी उपा॑नहावुप॑
मुञ्च॑ते छन्दा॑भिर॒वात्मानं॑ छादयि॒त्वाग्निमुप॑ चरत्या॒त्मनोऽहि॑ऽसायै
देवनि॒धिर्वा ए॒ष नि धी॑यते॒ यदग्निः॑ (२३)

अ॒न्ये वा॒ वै नि॒धिम॑गुप्तं वि॒न्दन्ति॒ न वा॒ प्रति॒ प्र जा॑नात्यु॒खामा॑
क्राम॑त्या॒त्मानमे॒वाधि॑पां कुरु॑ते गु॒प्त्या अथो॑ खल्वा॑हुर्नाक्रम्येति॑
नैर्ऋ॒त्युखा॑ यदा॒क्रामे॑न्निर्ऋ॒त्या आ॒त्मानम॑पि दध्या॒त्तस्मान्नाक्रम्या॑
पुरुष॑शीर्षमुप॑ दधाति॒ गुप्त्या॒ अथो॑ यथा॑ ब्रूयादे॒तन्मे गोपा॑येति॑
तादृ॑गेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्गुः। अथर्वणस्तस्येष्टका
 अस्थान्येत९ ह वाव तदृषिर्भ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति
 यदिष्टकाभिरग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके
 भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्यं आत्मा वैश्वानरो
 यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः स३स्कुरुते यदग्निं चिनुते
 यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति
 तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवन्नेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुप
 दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं
 चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमव
 रुन्धे॥ (२६)

अग्निस्तत्स३स्कृत्याग्नेर्दशं च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजमाप्नुवन्तिस्त्रो रात्रीर्दीक्षितः
 स्यात्त्रिपदा विराड्विराजमाप्नोति षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा
 ऋतवः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति दश रात्रीर्दीक्षितः
 स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजमाप्नोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश
 मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति त्रयोदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति पञ्चदश

रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः
 संवत्सर आप्यते संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति सप्तदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः पञ्चतवः स संवत्सरः
 संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितः
 स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति
 त्रिंशतः रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः
 स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः
 स्याच्चतुरो वा एतस्मात्सो वसवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजयन्गायत्रीं
 छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तैऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
 दिवमाजयन्जगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छञ्छ्रेष्ठ्यं देवानाम्
 तस्माद्वादश मासो भूत्वाग्निं चिन्वीत द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथो
 व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठ्यं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश त्रिंशतः रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहैः सुवर्गाल्लो
 हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमाक्रमिषं
 प्रजा मा मा हांसीदिवमाक्रमिषः सुवर्गन्मेत्याहैष वा
 अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै

यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कनीयाः सं यज्ञक्रतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा
स्याद्वेदिसंमितामिनोति ज्यायाः समेव यज्ञक्रतुमुपैति
नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं
चिन्वानः सहस्रसंमितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि
जयति द्विषाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा
अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषाहस्रं चिन्वीत तृतीयं
चिन्वानः (३१)

त्रिषाहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं
चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं
चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं
चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्त्यैवामुं लोकमभ्यारोहति नाग्निं
चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वा अन्यस्य
स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते
यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं
तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो
बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेतारसि पिता
पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्र उप
 दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं
 तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो
 वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा
 असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूम्पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या
 अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्य त इष्टस्य
 वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता
 मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानु तक्षुः सोमो
 विश्वविन्नेता नैषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसिषदित्याहेतद्वा
 अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनु शंसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश च॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यदधः सादयेद्गर्भाः
 प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी
 सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो सवमेवैनं करोति गर्भो
 वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं
 निरहण्याथ्पडुद्यामं शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवैनम्बिभर्ति प्रजा-
 पतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा

उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकैऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता
इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति
प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यत्समिधं आदधाति वैष्णवा वै
वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीयं
वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति
तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं
दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृक्षीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं
दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो वि०शतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य
पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वरुषाभिः पुच्छं
शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत
क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षं पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं
विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्यानमत्यन्नं रोचत इयं वाव
प्रथमा चित्तिरोषधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि
पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं

यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं
दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्य एतदेव
सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति
पाङ्क्तुः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः
पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव
पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चितिरऋतवः पुरीषः षड्वितयो
भवन्ति षट्परीषाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुरणुणबभ्रुः
शुकबभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताक्षः श्येतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः
कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबारहस्पत्या
धूम्रललामास्तूपराः॥ (४२)

[११]

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी
बलक्षी ताः सारस्वत्यः पृषती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता
वैश्वदेव्यस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्ण्यस्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियं

ऐन्द्राबारहस्पत्या अरुणललामास्तूपराः॥ (४३)

रोहि॑तः पृ॒श्निः प॒द्भिः॑ शतिः प॒द्भिः॑ शतिः॥ [१२]

शि॒ति॒बा॒हुर॒न्यतः॑ शि॒ति॒बा॒हुः स॒म॒न्त॒शि॒ति॒बा॒हुस्त॑ ऐ॒न्द्रवा॒य॒वाः
शि॒ति॒र॒न्ध्रो॒ऽन्यतः॑ शि॒ति॒र॒न्ध्रः स॒म॒न्त॒शि॒ति॒र॒न्ध्रस्ते॑ मै॒त्राव॒रु॒णाः
शु॒द्धवा॑लः स॒र्वशु॑द्धवा॒लो म॒णिवा॑ल॒स्त आ॑श्वि॒नास्ति॒स्रः
शि॒ल्पा व॒शा वै॑श्वदे॒व्यस्ति॒स्रः श्ये॒नीः प॒रमे॒ष्ठिने॑ सोमा॒पौष्णाः
श्या॒मल॑लामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उ॒न्न॒त ऋ॒षभो॑ वा॒म॒नस्त॑ ऐ॒न्द्राव॒रु॒णाः शि॒ति॒ककु॑च्छि॒तिपृ॒ष्ठः
शि॒ति॒भ॒स॒त्त ऐ॒न्द्रा॒बा॒रह॑स्प॒त्याः शि॒ति॒पा॒च्छि॒त्योष्ठः॑ शि॒ति॒भ्रुस्त॑
ऐ॒न्द्रावै॑ष्ण॒वास्ति॒स्रः सि॒ध्मा व॒शा वै॑श्वक॒र्मण्य॑स्ति॒स्रो धा॒त्रे पृ॑षो॒द॒रा
ऐ॒न्द्रा॒पौष्णाः॑ श्ये॒तल॑लामास्तूपराः॥ (४५)

शि॒ति॒बा॒हुरु॑न्न॒तः प॒श्च॒विः॑ शतिः प॒श्च॒विः॑ शतिः॥ [१४]

क॒र्णा॒स्त्रयो॑ या॒माः सौ॒म्या॒स्त्रयः॑ श्वि॒ति॒ङ्गा अ॒ग्नये॑ यवि॑ष्ठाय॒ त्रयो॑
नकु॒लास्ति॒स्रो रोहि॑णी॒स्यव्य॑स्ता वसू॑नान्ति॒स्रोऽरु॒णा दि॒त्यौह्य॑स्ता
रु॒द्राणा॑ सोमै॒न्द्रा ब॒भ्रुल॑लामास्तूपराः॥ (४६)

क॒र्णा॒स्त्रयो॑ विः शतिः॥ [१५]

शु॒ण्ठा॒स्त्रयो॑ वैष्ण॒वा अ॑धीलो॒धक॑र्णा॒स्त्रयो॑ विष्ण॒व उ॒रुक्र॑माय॑

लप्सुदिनस्त्रयो विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्त्रिंश आदित्यानां त्रिविंशसा
ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः
शितिककुद इन्द्राय स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्त्रिंशस्तुर्यो ह्यः
साध्यानां त्रिंशः पष्ठौ ह्यो विश्वेषां देवानां माग्नेन्द्राः कृष्णललामास्तूपराः

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै
त्रयोऽरुणैतास्त्रिंशो धेनवो राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या
आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या
नभोरूपास्त्रिंशोऽजा मल्हा इन्द्राण्यै त्रिंशो मेघ्य आदित्या
द्यावापृथिव्या मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा
वरुणाय रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः
पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टाराभ्यां बलदाभ्यां सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनद्वाहौ वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातर्गव्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्र आश्विनस्ते विशालयूप आ लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः पृश्निसक्थास्त्रयो हैमन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निवक्षसः (५४)

पिशङ्गा विंशतिः॥ [२३]

यो वा अयथादेवतन्त्वामग्र इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्ते अग्ने मयि गृह्णामि प्रजापतिः सोऽस्मात्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्त्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहर्ग्रेवायोः पन्थाङ्कमेघौस्तेऽग्निः पशुरासीत्पृश्नविंशतिः॥ [२४] यो वा एवाहुंतिमभवन्पृथिभिर्वरुध्यानन्दमष्टौपञ्चाशत्॥ 58॥ यो वा अयथादेवतं यद्यवजिघ्रंसि॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

यो वा अयं॑थादे॒वतम॑ग्निं चि॒नुत॑ आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑
पापी॑यान्भवति॒ यो यं॑थादे॒वतं न॑ दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॑
वसी॑यान्भवत्याग्नेय्या गा॒यत्रि॑या प्रथ॒मां चि॒तिम॑भि मृ॒शेत्रि॑ष्टुभा॑
द्वितीयां जग॑त्या तृतीया॑मनुष्टुभा॑ चतु॒र्थीम्प॒ङ्क्ता प॑ञ्चमीं
यंथादे॒वतमे॒वाग्निं चि॒नुते॑ न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॑ वसी॑यान्भवतीडा॒यै
वा ए॒षा विभ॑क्तिः प॒शव॑ इडा॒ पशु॑भिरेनम् (१)

चि॒नुते॑ यो वै प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॑ग्निं चि॒नोति॑
नार्ति॑मार्च्छत्यश्वा॒वभित॑स्तिष्ठेतां कृ॒ष्ण उत्त॑रतः श्वेतो दक्षि॑ण-
स्तावा॒लभ्येष्ट॑का॒ उप॑ दध्यादे॒तद्वै प्र॒जाप॑ते रू॒पम्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑
सा॒क्षादे॒व प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॑ग्निं चि॒नोति॑ नार्ति॑मार्च्छत्येत॒द्वा
अहो॑ रू॒पं यच्चे॒तोऽश्वो॑ रात्रि॒यै कृ॒ष्ण ए॒तदहः॑ (२)

रू॒पं यदिष्ट॑का॒ रात्रि॒यै पुरी॑षमिष्ट॑का॒ उपधा॑स्यञ्चै॒तमश्व॑म॒भि
मृ॒शेत्पुरी॑षमुपधा॒स्यन्कृ॒ष्णम॑होरा॒त्राभ्या॑मे॒वैनं॑ चि॒नुते॑ हिरण्यपा॒त्रम्मधो॑ः
पूर्णं द॑दाति मध॒व्योऽसानी॑ति॒ सौर्या॑ चि॒त्रव॒त्यावे॑क्षते चि॒त्रमे॒व
भ॑वति म॒ध्यन्दि॑नेऽश्वम॒व घ्रा॑पयत्य॒सौ वा आ॑दित्य इन्द्र ए॒ष
प्र॒जाप॑तिः प्राजाप॒त्योऽश्व॑स्तमे॒व सा॒क्षाद॑धोति॥ (३)

त्वामग्ने वृषभं चेकिंतानं पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो
गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा सः शिंशाधि। पशवो वा
एते यदिष्टकाश्चित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
करोति प्रजननाय तस्माद्युथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां
यां त्वां रात्र्युपासते। प्रजाः सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्नवत्।
प्राजापत्याम् (४)

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते
तदेवैतयाव रुन्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा तयैव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या
वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः
स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्यः
समिन्द्र इष्टका एवैता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं
यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा। ये
चत्वारः पथर्यो देवयाना अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। तेषां यो
अज्यानिमर्जीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः
सुवितं नो अस्तु। तेषामृतूनां शतशारदानां निवात एषामभये

स्याम। इदुवत्सरायं परिवत्सरायं संवत्सरायं कृणुता बृहन्नमः।
 तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानां ज्योगर्जीता अहताः स्याम। भद्रान्नः
 श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः
 पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तनुवै स्योनः। अज्यानीरेता उप
 दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः
 पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरूप्यत इत्येता हि
 तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं
 निरूप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्संवत्सरमप्रीणाति
 न देवताभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह
 हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्यां लोकायं देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो
 नः पुरस्तादक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽघायुरभिदासत्येतं सो-
 ऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयन्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त
 तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव
 तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानप नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा

वर्धन्तु वा॒ गिरः॑। द्यु॒मैर्वा॒जैर्भिरा॑ ग॒तम्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति
 यन्न दे॒वता॑यै जुह्व॒त्यथ॑ कि॒न्दे॒व॒त्या॑ वसो॒धरि॒त्यग्नि॑र्वसु॒स्तस्यै॑षा
 धारा॒ विष्णु॑र्वसु॒स्तस्यै॑षा धारा॑ग्रावैष्ण॒व्यर्चा॑ वसो॒र्धारा॑ जुहोति
 भा॒ग॒धे॒यै॒नै॒वैनौ॑ सम॒र्धय॑त्यथो॑ ए॒ताम् (१०)

ए॒वाहु॑तिमा॒यत॑नवतीं करोति॒ यत्काम॑ ए॒नां जु॒होति॑ तदे॒वाव॑
 रु॒न्धे रु॒द्रो वा ए॒ष यद॒ग्नि॒स्तस्यै॑ते त॒नुवौ॑ घो॒रान्या॑ शि॒वान्या॑
 यच्छ॑तरु॒द्रीयं॑ जुहोति॒ यैवा॒स्य॑ घो॒रा त॒नूस्तां॑ तेन॑ शमयति॒
 यद्वसो॑र्धारा॑ जुहोति॒ यैवा॒स्य॑ शि॒वा त॒नूस्तां॑ तेन॑ प्रीणाति॒ यो वै
 वसो॑र्धारा॑यै (११)

प्र॒ति॒ष्ठां वेद॑ प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॒ यदा॒ज्यं॑मुच्छि॒ष्येत् तस्मि॑न्ब्रह्मो॒दन॑म्य॒चे
 प्रा॒श्नी॑युरे॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यद्वा॑ह्म॒ण ए॒षा खलु॑ वा अ॒ग्नेः
 प्रि॒या त॒नूर्य॑द्वै॒श्वान॒रः प्रि॒याया॑मे॒वैनौ॑ त॒नुवां॑ प्र॒ति॒ष्ठाप॑यति॒ चत॑स्रो
 धे॒नू॒र्दद्या॑त्ताभिरे॒व यज॑मानोऽमुष्मि॑ल्लो॒केऽग्निं॑ दु॒हे॥ (१२)

उपै॒तान्धा॑रा॒यै षट्त्वारि॑२शच्च॥

[३]

चि॒त्तिं॒ञ्जु॒होमि॑ मन॑सा घृ॒तेने॒त्याहा॑दा॒भ्या॒ वै ना॒मैषा॑हु॒तिर्वै॑श्वकर्म॒णी
 नैनं॑ चि॒क्या॒न॒म्रातृ॑व्यो द॒भ्रो॒त्यथो॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्ने॑ तम॒द्येति॑
 प॒ङ्क्या॑ जु॒होति॑ प॒ङ्क्या॑हु॒त्या यज्ञ॑मुखमा॒रभ॑ते स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने
 स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वा इ॒त्याह॑ हो॒त्रा ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑
 ऽपा॑क्रामद्वा॒ग॒धेय॑म् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि
 खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि
 दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ कास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति
 ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने यशस्विन्
 यशसेममर्पयेन्द्रावतीमपचितीमिहा वह। अयम्मूर्धा परमेष्ठी
 सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उप सेदुरग्रे
 तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रम्बलमोजश्च जातं तदस्मै
 देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दृक्प्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि
 निविदो म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप
 मेतं साकमयः शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु सः
 रभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उप दधात्येषा
 वा अग्रेश्चिती राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति
 नास्माद्राष्ट्रम्रशते॥ (१६)

भागधेयजुह्वति परमा राष्ट्रं दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियत एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं
 उद्वायति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः

परीध्यः स्वादेवैनं योनेर्जनयति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति तमो वा
 एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा
 धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं
 ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेज एवात्मन्धत्ते सुवर्न
 घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः
 स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींषि सं
 दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधी यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे
 सलिलमासीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त
 तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोको-
 ऽस्तीति (१९)

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवत्
 यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौऽस्तीत्यब्रवीत्स
 विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवी-
 उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवन्त्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौ-
 ऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुप वामायानीति
 नेह लोकौऽस्तीत्यब्रूतां स एतां तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त
 तदसावभवत्स आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वा (२१)

आया॒नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्तीत्य॑ब्रवी॒त्स विश्व॑कर्माणं च
 यज्ञं॑ चो॒ब्रवीदुप॑ वा॒माया॒नीति॒ नेह॑ लो॒कोऽस्तीत्य॑ब्रूताः॒ स
 पर॑मे॒ष्टिन॑मब्रवीदुप॒ त्वाया॒नीति॒ केन॑ मो॒पैष्य॒सीति॑ लोकं
 पृ॒णयेत्य॑ब्रवी॒त्तं लोकं॑ पृ॒णयो॒पैत्तस्मा॑दया॒तयाम्नी॑ लोकं पृ॒णा-
 या॒तयामा॑ ह्यसौ (२२)

आ॒दि॒त्यस्ता॑नृष॒योऽब्रुव॑न्नुप॒ व आया॒मेति॒ केन॑ न उ॒पैष्य॑थेति॒
 भूमे॑त्य॒ब्रुव॑न्तां द्वाभ्यां॒ चिती॑भ्यामु॒पाय॑न्त्स पञ्च॑चितीकः॒ सम॑पद्यत
 य एवं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुते भूया॑ने॒व भ॑वत्य॒भीमाँल्लो॒काञ्ज॑यति वि॒दुरे॑न
 दे॒वा अथो॑ ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नाः॒ सायु॑ज्यं गच्छति॥ (२३)

तम॑साऽऽदि॒त्योऽस्तीति॑ दि॒शं आ॒दि॒त्यः प्र॒जाप॑तिमब्रवीदुप॒ त्वाऽसौ॑ पञ्च॑चत्वारि॒शच्च॑॥ [५]

वयो॒ वा अ॒ग्निर्यद॑ग्नि॒चित्प॒क्षिणो॑ऽश्नी॒यात्तमे॒वाग्नि॑म॒द्यादा॑र्तिमा॒र्च्छे
 व्रतं॑ चरे॒त्संव॑त्सरः॒ हि व्रतं॑ नाति॒ पशु॑र्वा ए॒ष यद॑ग्निर॒हिन॑स्ति॒ खलु॑
 वै तं प॒शुर्य॑ ए॒नं पु॒रस्ता॑त्प्रत्यञ्चमु॒पच॑रति॒ तस्मा॑त्प॒श्चात्प्रा॑डु॒पच॑र्य
 आ॒त्मनो॑ऽहिः॒सायै॑ तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मे यच्छ॒ पृथि॒वीं यच्छ॑ (२४)

पृथि॒व्यै मा॑ पाहि॒ ज्योति॑रसि॒ ज्योति॑र्मे यच्छा॒न्तरि॑क्षं
 यच्छा॒न्तरि॑क्षान्मा पाहि॒ सुव॑रसि॒ सुव॑र्मे यच्छ॒ दिवं यच्छ॑ दि॒वो
 मा॑ पा॒हीत्या॑हैताभि॒र्वा इ॒मे लो॒का वि॑धृता॒ यदे॒ता उप॑दधा॒त्येषां॑
 लो॒कानां॑ वि॑धृत्यै॒ स्वय॑मातृ॒ण्णा उप॑धा॒य हिर॑ण्येष्ट॒का उप॑
 दधा॒तीमे॒ वै लो॒काः स्व॑यमातृ॒ण्णा ज्योति॑र॒हिर॑ण्यं यथ॑स्वयमातृ॒ण्णा

उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुते-
ऽथो एताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तै अग्ने सूर्ये
रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय
नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचं राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि धेहि
रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यश इन्द्रियं गच्छत्यग्निं
वा चितमीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यश इन्द्रियं धत्त
ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामन्ति तत्त्वां यामि
ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं
चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा
स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनो-
ऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति
प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो
वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हेमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयो-
ऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं

वेद॒र्तुर्ऋ॒तुस्मै॒ कल्प॑मान॒ एति॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒तं
ज्यैष्ठ्य॑कामो न्य॒धत्त॑ ततो॒ वै स ज्यैष्ठ्य॑मगच्छ॒द्य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं
चि॒नुते॒ ज्यैष्ठ्य॑मे॒व गच्छ॑ति॥ (२९)

पृथि॒वीं यच्छ॒ यध्व॑यमातृ॒णा उ॑प॒धाय॑ धे॒ह्युचा॑ग्निश्चि॒नुते॒ त्रीणि॑ च॥ [६]

यदा॒कू॒ता॒थ्स॒मसु॑स्रोद्धृ॒दो वा॒ मन॑सो वा॒ सम्भृ॑तं चक्षु॒षो वा॒।
तम॒नु प्रेहि॑ सु॒कृत॑स्य॒ लोकं॑ यत्र॒र्षयः॑ प्रथम॒जा ये पु॑रा॒णाः। ए॒तः
स॒धस्थ॑ परि॒ ते द॑दामि॒ यमा॒वहा॑च्छे॒वधिं॑ जा॒तवे॑दाः। अ॒न्वा॒गन्ता॑
य॒ज्ञप॑ति॒र्वो अत्र॑ तः॒ स्म जानी॑त पर॒मे व्यो॑मन्। जा॒नीता॑दे॒नं पर॑मे
व्यो॑म॒न्दे॒वाः स॒धस्था॑ वि॒द रू॒पम॑स्य। यदा॒गच्छा॑त् (३०)

पृ॒थिभि॑र्दे॒व्याना॑रि॒ष्टापूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै। सम्प्र च्य॑वध्व॒मनु॒
सम्प्र॑ या॒ताग्ने॑ प॒थो दे॒व्याना॑न्कृ॒णुध्व॑म्। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑
अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्वि॒श्वे दे॒वा यज॑मानश्च सी॒दत। प्र॒स्तरे॑ण॒ परि॑धि॒ना
सु॒चा वे॒द्या च ब॒र्हिषा॑। ऋ॒चेमं॑ य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे।
यदि॑ष्टं यत्प॑रा॒दानं॑ यद्व॒त्तं या च॑ दक्षि॑णा। तत् (३१)

अ॒ग्निर्वै॑श्व॒कर्म॑णः सुव॑र्दे॒वेषु॑ नो दधत्। येना॑ स॒हस्रं॑ वह॑सि॒
येना॑ग्ने॒ सर्व॑वेद॒सम्। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे। येना॑ग्ने॒
दक्षि॑णा यु॒क्ता य॒ज्ञं वह॑न्त्यृ॒त्विजः॑। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑
गन्त॒वे। येना॑ग्ने सु॒कृतः॑ प॒था मधो॑र्धारा॒ व्यान॑शुः। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑
वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे। यत्र॑ धारा॒ अन॑पेता॒ मधो॑र्धृतस्य॑ च॒ याः।

तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्व्यानुशस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्ते अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये ते अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वा हैतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्रेऽन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरैति यास्ते अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरं सुवीरं ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनामित्याह ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशूञ्छन्दांस्यव रुन्धेऽथो प्रजाभ्य एवैनं पशुभ्यश्छन्दोभ्योऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्रय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय।
मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवा सुवीराः।
यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो मर्त्या अविवेश।
तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अवहाय परा
गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वो-
ऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्ते-
ऽपक्रामुका अस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव
स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
यन्मृच्चापश्चाग्नेरेनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्विश्वग्निश्चीयत इति
यदद्विः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवेन स सृजति यन्मृदा
चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरोऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति यन्मृदा चाद्विश्वग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत इति
यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्रयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं
वा अग्निर्वैश्वानरो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति
ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं

तेजं ए॒वात्म॑न्धत्ते॒ यो वा अ॒ग्निः॑ स॒र्वतो॑मुखं चिनुते॒ सर्वासु॑
 प्र॒जास्वन्न॑मत्ति॒ सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ गा॒यत्रीं॑ पु॒रस्ता॒दुप॑ दधाति
 त्रिष्टु॑भं दक्षिणतो॒ जग॑तीम्प॒श्चाद॑नुष्टु॒भमुत्त॑रतः प॒ङ्क्ति॑म्मध्यं ए॒ष वा
 अ॒ग्निः स॒र्वतो॑मुख॒स्तं य ए॒वं वि॒द्वाऽश्चि॑नुते॒ सर्वासु॑ प्र॒जास्वन्न॑मत्ति॒
 सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यत्यथो॑ दि॒श्येव॑ दि॒शं प्र व॑यति॒ तस्मा॑द्वि॒शि
 दिक्प्रोता॑ ॥ (३९)

अपिं सुं योतिं वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च ॥ [९]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सौऽस्मा॑त्सृष्टः प्रा॒ङ्वाद्र॑व॒त्तस्मा॒ अश्वं॑
 प्र॒त्या॑स्य॒त्स दक्षि॑णावर्तत॒ तस्मै॑ वृ॒ष्णिम्प्र॒त्या॑स्य॒त्स प्र॒त्यङ्गा॑वर्तत॒
 तस्मा॑ ऋ॒षभ॑म्प्र॒त्या॑स्य॒त्स उ॒दङ्गा॑वर्तत॒ तस्मै॑ ब॒स्तम्प्र॒त्या॑स्य॒त्स
 ऊ॒र्ध्वोऽद्र॑व॒त्तस्मै॑ पु॒रुषं॑ प्र॒त्या॑स्य॒त् यत्प॑शु॒शीर्षा॑ण्यु॒प॒दधा॑ति स॒र्वत॑
 ए॒वैन॑म् (४०)

अ॒व॒रु॒ध्यं चि॑नुत ए॒ता वै प्रा॑ण॒भृ॒तश्चक्षु॑ष्मती॒रिष्ट॑का॒
 यत्प॑शु॒शीर्षा॑णि॒ यत्प॑शु॒शीर्षा॑ण्यु॒प॒दधा॑ति॒ ताभि॑रे॒व यज॑मानो॒
 ऽमुष्मि॑ल्लोके प्राणि॒त्यथो॑ ताभि॑रे॒वास्मा॑ इ॒मे लो॒काः प्र भा॑न्ति
 मृ॒दाभि॑लि॒प्योप॑ दधाति मे॒ध्य॒त्वाय॑ प॒शुर्वा ए॒ष यद॑ग्निर॒न्नम्प॑शवं ए॒ष
 खलु॑ वा अ॒ग्निर्यत्प॑शु॒शीर्षा॑णि॒ यं का॒मये॑त॒ कनी॑योऽस्यान्नम् (४१)

स्या॒दिति॑ सन्तरां तस्य॑ पशु॒शीर्षा॑ण्यु॒प॒ दध्या॑त्कनी॒य
 ए॒वास्या॑न्न॒भवति॑ यं का॒मये॑त॒ समा॑व॒दस्या॑न्नऽ॒ स्या॒दिति॑

मध्यतस्तस्योपं दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत
भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्यूदूह्योपं दध्यादन्तुत एवास्मा
अन्नमव रुन्धे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनमस्यान्नम्भूयोस्यान्नम्भवति॥ [१०]

स्तेगान्दंष्ट्राभ्याम्मण्डूकाञ्जम्भ्येभिरादंकां खादेनोर्जं
संसूदेनारण्यं जाम्बीलेन मृदम्बस्वैभिः शर्कराभिरवंकामवंकभिः
शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुं सरस्वतीं जिह्वाग्रेण॥ (४३)

स्तेगान्द्वाविंशतिः॥ [११]

वाजं हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्जश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन
सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशेन बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन
सूर्याग्री चक्षुभ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिम्मस्तिष्केण
बलम्मञ्जभिः॥ (४४)

वाजं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्त्साम कुष्ठिकाभिर्जवं
जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम्
गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावसाभ्यामदितिं शीर्ष्णा निर्ऋतिं
निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मान्नयोविंशतिः॥ [१३]

यो॒क्रं॒ गृ॒ध्रा॑भि॒र्यु॒ग॒मा॒न॒तेन॒ चि॒त्त॒म्म॒न्या॑भिः सङ्क्रो॒शान्प्रा॒णैः
प्र॒का॒शेन॒ त्वचं॑ प॒राका॒शेना॒न्तरा॑म्म॒शका॒न्केशै॑रिन्द्र॒ः स्वप॑सा॒ वह॑न॒
बृह॒स्पति॑ः शकु॒निसा॑देन॒ रथ॑मु॒ष्णिहा॑भिः॥ (४६)

यो॒क्रमे॑क॒विंशतिः॥ [१४]

मि॒त्रावरु॑णौ श्रो॒णी॑भ्यामिन्द्रा॒ग्नी शि॑ख॒ण्डाभ्या॑मिन्द्रा॒बृह॒स्पती॑
ऊ॒रुभ्या॑मिन्द्रा॒विष्णू॑ अ॒ष्टीव॑द्वाः सवि॒तारं॑ पु॒च्छेन॑ गन्ध॒र्वाज्छेपे॑नाप्स॒र
मु॒ष्काभ्या॑म्पव॑मानम्पा॒युना॑ प॒वित्र॒म्पोत्रा॑भ्यामा॒क्रम॑णः स्थू॒राभ्या॑
प्रति॒क्रम॑णं॒ कुष्ठा॑भ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्र॑स्य क्रो॒डोऽदि॑त्यै पा॒ज॒स्य॑न्दि॒शां ज॒त्रवो॑ जी॒मूता॑न्हृदयौप॒शाम्
पु॒रि॒तता॒ नभ॑ उद॒र्येणेन्द्रा॑णीम्पू॒हा व॒ल्मीका॑न्क्लो॒म्रा गि॒रीन्पू॒शिभिः॑
समु॒द्रमु॒दरे॑ण वैश्वान॒रम्भ॑स्म॒ना॥ (४८)

मि॒त्रावरु॑णा॒विन्द्र॑स्य॒ द्वाविं॑शति॒द्वाविं॑शतिः॥ [१६]

पू॒ष्णो व॑नि॒ष्ठुर॑न्धा॒हेः स्थू॑रगु॒दा सर्पा॑न्गु॒दाभि॑र॒ऋतू॑न्पृ॒ष्ठीभि॑र्दिवं
पृ॒ष्ठेन॒ वसू॑नाम्प्रथ॒मा की॑क॒सा रु॒द्राणां॑ द्वि॒तीया॑दित्यानां
तृ॒तीया॑ङ्गिर॒सां चतु॑र्थी सा॒ध्यानां॑ प॒ञ्चमी॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑ः
ष॒ष्ठी॥ (४९)

पू॒ष्णश्चतु॑र्विंशतिः॥ [१७]

ओजो॑ ग्री॒वाभि॑र्निर्ऋ॒तिम॑स्थभि॒रिन्द्र॑ꣳ स्वप॑सा॒ वह॑ेन रु॒द्रस्य॑
विच॒लः स्क॒न्धोऽहो॑रा॒त्रयो॑र्द्वि॒तीयो॑ऽर्धमा॒सानां॑ तृ॒तीयो॑ मा॒सां च॑तुर्थ
ऋ॒तूना॑म्पञ्च॒मः सं॑वत्स॒रस्य॑ ष॒ष्ठः॥ (५०)

ओजो॑ वि॒शतिः॥ [१८]

आ॒न॒न्दं न॒न्दथु॑ना॒ काम॑ प्र॒त्यासा॑भ्यां भ॒यꣳ शि॑ती॒मभ्यां॑
प्र॒शिषं॑ प्र॒शासा॑भ्याꣳ सू॒र्याच॑न्द्र॒मसौ॑ वृ॒क्याभ्या॑ꣳ श्याम॑श॒बलौ॑
म॒त॒स्नाभ्या॑व्यु॒ष्टिꣳ रू॒पेण॑ नि॒मृ॒क्ति॒मरू॑पेण॥ (५१)

आ॒न॒न्दꣳ षोड॑शः॥ [१९]

अ॒ह॒र्माꣳ से॒न रा॒त्रि॒म्पीव॑सा॒पो यू॒षेण॑ घृ॒तꣳ र॒सेन॑ श्यां वस॑या
दू॒षीका॑भि॒र्ह्रादु॑नि॒मश्रु॑भिः पृ॒ष्वा॒न्दि॒वꣳ रू॒पेण॑ नक्ष॑त्राणि॒ प्र॒ति॒रू॒पेण॑
पृ॒थि॒वीं च॑र्मणा छ॒वीं छ॒व्योपा॑कृ॒ताय॑ स्वाहा॒ल॒ब्धाय॑ स्वाहा॒ हु॒ताय॑
स्वाहा॑॥ (५२)

अ॒ह॒र॒ष्टा॒विंश॑तिः॥ [२०]

अ॒ग्नेः प॑क्ष॒तिः स॑र॒स्वत्यै॑ नि॒प॑क्ष॒तिः सोम॑स्य तृ॒तीया॒पां
च॑तु॒र्थ्योष॑धीनां पञ्च॒मी सं॑वत्स॒रस्य॑ ष॒ष्ठी म॒रुताꣳ स॒प्तमी॑
बृ॒ह॒स्प॒तेर॑ष्ट॒मी मि॒त्रस्य॑ न॒वमी॑ वरु॒णस्य॑ द॒शमी॑न्द्र॒स्यैका॑द॒शी
वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ द्वा॒दशी॑ द्यावा॑पृ॒थि॒व्योः पा॒र्श्वं य॒मस्य॑ पाटू॒रः॥ (५३)

अ॒ग्ने॒रेका॒त्रिं॑शत्॥ [२१]

वा॒योः प॑क्ष॒तिः सर॑स्वतो॒ निप॑क्षतिश्च॒न्द्रम॑सस्तृ॒तीया॒ नक्ष॑त्राणां
चतु॒र्थी स॑वि॒तुः प॑ञ्चमी रु॒द्रस्य॑ ष॒ष्ठी सर्पा॑णाः सप्त॒म्यर्य॑म्णोऽष्ट॒मी
त्वष्ट॑र्नव॒मी धा॒तुर्द॑शमीन्द्रा॒ण्या ए॑काद॒श्यदि॑त्यै द्वाद॒शी द्यावा॑पृथि॒व्योः
पा॒र्श्वं य॒म्यै पाट॑रः॥ (५४)

वा॒योर्ष्टावि॑शतिः॥ [२२]

पन्था॑मनूवृग्भ्या॒ः सन्त॑तिः॒ स्त्राव॑न्याभ्या॒ः शुका॑न्पित्तेन॑
हरि॑माणं य॒क्रा ह॒लीक्ष्णा॑न्पापवा॒तेन॑ कू॒श्माञ्छ॑कभिः शव॒र्तानू॑व॒ध्येन॑
शुनो॑ वि॒शस॑नेन सर्पा॒ल्लोहि॑तग॒न्धेन॑ वया॑सि प॒क्वग॒न्धेन॑
पि॒पीलि॑काः प्रशा॒देन॑॥ (५)

पन्था॑न्द्वावि॑शतिः॥ [२३]

क्रमै॑रत्य॒क्रमी॑द्वाजी विश्वै॑र्दे॒वैर्य॑ज्ञियैः स॒ंवि॒दानः॑। स नो॑ नय
सुकृ॑तस्य॒ लोकं॑ तस्य॒ ते व॒यः॑ स्व॒धया॑ मदेम॥ (५६)

क्रमै॑र्ष्टाद॒शः॥ [२४]

द्यौ॑स्ते॒ पृ॒ष्ठं पृ॑थि॒वी स॒धस्थ॑मा॒त्मान्तरि॑क्षः॒ समु॒द्रो
योनिः॑ सूर्य॑स्ते॒ चक्षु॑र्वा॒तः प्रा॒णश्च॒न्द्रमाः॑ श्रोत्र॒म्मासा॑श्चार्ध॒मासाश्च॑
प॒र्वानृ॑तवो॒ङ्गानि॑ संवत्स॒रो म॑हिमा॥ (५७)

द्यौः प॑ञ्चवि॑शतिः॥ [२५]

अ॒ग्निः प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒ स ए॒तं लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्न॒ग्निः स

ते॑ लो॒कस्तं॑ जै॒ष्यस्य॑थाव॑ जिघ्र वा॒युः प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒ स ए॒तं
लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्वा॒युः स ते॑ लो॒कस्तस्मा॑त्त्वान्तरै॒ष्यामि॑
यदि॒ नाव॑जिघ्र॑स्यादित्यः॒ प॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒ स ए॒तं
लो॒कम॑जय॒द्यस्मि॑न्नादित्यः॒ स ते॑ लो॒कस्तं॑ जै॒ष्यसि॑ यद्य॑व॒जिघ्र॑सि॥ (५)

यस्मिन्नष्टौ च॥ [२६]

प्रा॒चीन॑व॒शं या॑वन्त ऋ॒ग्सामे॑ वा॒ग्वै दे॒वेभ्यो॑ दे॒वा वै दे॒व्यज॑नङ्क॒द्रूश्च॒ तद्धि॑र॒ण्य॒ प॒द्वद॑नि॒ ब्रह्म॑वा॒दिनो॑
वि॒चित्यो॑ यत्क॒लया॑ ते वा॒रु॒णो वै क्री॑तः सोम॒ एका॑दश॥ [२७]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>